

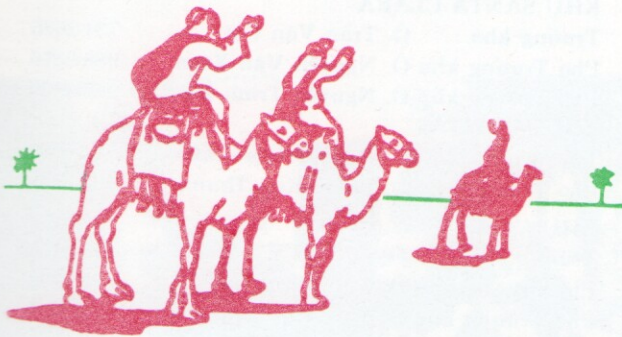
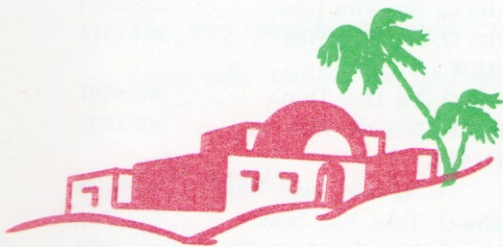
25

RA NGÀY:

20-12-86

TUẦN BAO

CHÍNH NGHĨA

Đặc
Biệt

Giáng Sinh

TUẦN BÁO

CHÍNH-NGHĨA

BẢO TRỢ:

*Ban Chấp Hành và Giáo Dân
tại Đợ Đạo
Nữ Vương Các Thánh Ớu Đạo
Giáo Phận San Jose*

SÁNG LẬP:

*Ủy Ban Bảo-Vệ Công-Lý và
Hòa-Bình
tại Giáo Phận San Jose*

điều hành:
Hoàng-Thông

địa chỉ:

685 Singleton Rd.
San Jose, CA. 95111.

Điện thoại:
(408) 224 - 8318.

Địa Điểm Phân Phối Báo CHÍNH-NGHĨA

Kể từ nay, xin Quý Độc Giả liên lạc với Quý Vị thuộc Ban Chấp Hành hoặc Hội Đoàn sau đây để nhận báo:

BAN CHẤP HÀNH

Chủ Tịch BCH/CHĐ. Trần Công Thiện ... 224-2470
Phó Chủ tịch: Ô. Nguyễn Văn Hiệt ... 270-7211
Tổng Thư Ký: B. Trần Thị Hải ... 238-3276
PT Tổng Thư Ký Ô. Hà Duyên Khánh ... 227-6597
Thủ quỹ: B. Đỗ Điện Thoại ... 629-5938

KHU ĐÔNG SAN JOSE

Trưởng khu: B. Nguyễn Duy Liên ... 224-1006

KHU TÂY SAN JOSE

Trưởng khu: Ô. Phạm Minh Quý ... 251-6411

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Cẩn ... 947-7507

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Giang ... 298-5473

KHU NAM SAN JOSE

Trưởng khu: Ô. Bùi Trung Luân ... 578-3104

Phó Trưởng khu Ô. Đỗ Điện Thoại ... 629-5938

KHU BẮC SAN JOSE

Trưởng khu: Ô. Hồ Quang Nhựt ... 274-9606

Phó Trưởng khu Ô. Bùi Văn Lâm ... 272-2523

Phó Trưởng khu Ô. Hà Duy Tiến ... 274-9514

KHU MTV. VIEW

Trưởng khu: Ô. Vũ Duy Thịnh ... 969-8681

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Kim ... 967-1537

KHU SUNNYVALE

Trưởng khu: Ô. Nguyễn Ngọc Xuyên ... 262-3348

Phó Trưởng khu Ô. Trần Văn Ngọc ... 732-3792

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Mạnh Kim ... 496-0979

KHU SANTA CLARA

Trưởng khu: Ô. Trần Văn Cát ... 734-2686

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Văn Xoan ... 988-0316

Phó Trưởng khu Ô. Nguyễn Trinh Hiền ... 988-3930

KHU MILPITAS

Trưởng khu: Ô. Hoàng Ngọc Văn ... 942-8680

Phó Trưởng khu Ô. Phạm Kim Thành ... 923-5735

KHU CAMPBELL

Trưởng khu: Ô. Lê Văn Ý ... 378-6159

Phó Trưởng khu Ô. Ngô Minh Sơn ... 978-3386

Phó Trưởng khu Ô. Ngô Văn Xương ... 559-0815

HỘI ĐOÀN

- Legio Maria: Ô. Chương ... 744-1255
- Thiếu Nhi Thánh Thể: A. Bùi Định ... 274-2950
- Thanh Niên Công Giáo: A. Ng. Trọng Cường ... 227-2246
- Cầu Nguyện: Ô. Nguyễn Hữu Quỳnh ... 270-1836
- Các Bà Mẹ CG: B. Nguyễn Duy Liên ... 224-1006
- Giáo lý Thiếu Niên: A. Phạm Triệu ... 926-1846
- Giáo lý Tân Tòng: C. Phạm T. Kim Hằng ... 972-2014
- Hội Tương Tế: Ô. Trần Duy Dương ... 280-6789
- Cursillos: Ô. Nguyễn Du ... 245-4817
- Hội Kinh Thánh: C. Ngọc ... 224-8189
- Phong Trào Linh Thao: C. Phượng ... 274-8820
- Liên Minh Thánh Tâm: Ô. Hà Duy Tiến ... 274-9514

OUR LADY QUEEN OF THE MARTYRS' MISSION
HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO
685 Singleton Road, San Jose, CA 95111
(408) 224-8318

ỦY BAN MỤC VỤ

THÔNG CÁO

V/v Tổ chức Thánh Lễ Misa và Rửa Tội.

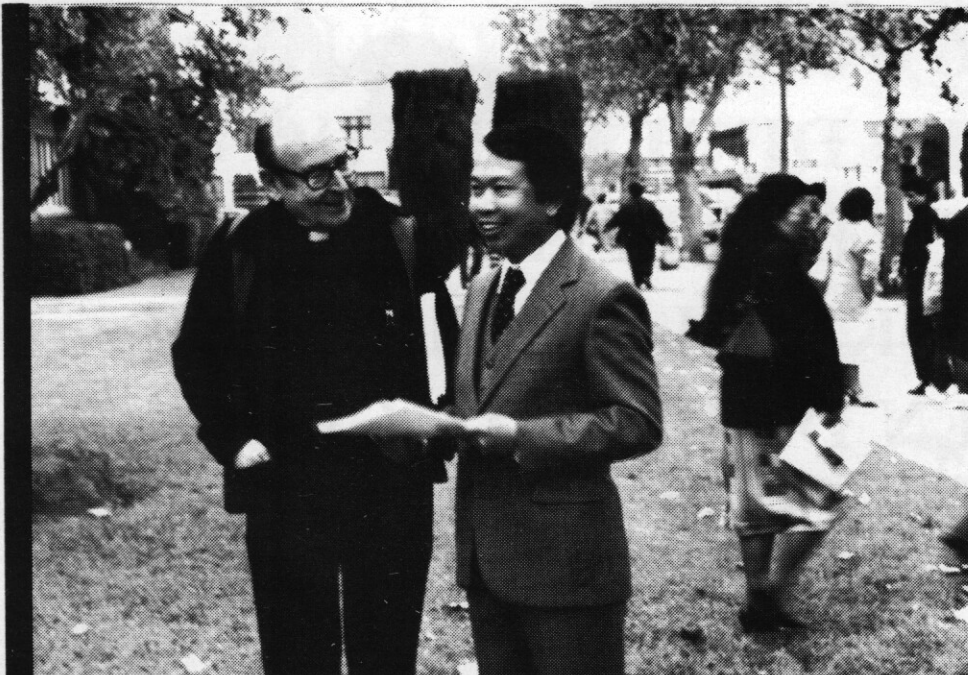
Ủy Ban Mục Vụ trân trọng thông cáo:

Kể từ ngày Tòa Giám Mục San Jose hạn chế các phép Bí Tích đối với các giáo dân Việt Nam, có một số các " CON EM CHÍNH NGHĨA " chưa được rửa tội.

Ủy Ban sẽ tổ chức một Thánh Lễ Misa bằng tiếng Việt Nam trọng thể, trong đó có Lễ Rửa Tội, tại một Thánh địa ngoài giáo phận San Jose.

Vậy quý phụ huynh nào có con em muốn rửa tội, xin ghi tên với bất cứ thành viên nào thuộc Ủy Ban chúng tôi.

Trân trọng,

Ông TRẦN HÙNG đang truyền
trở thân mật và phát tài
liệu CHÍNH NGHĨA trước
của Nhà Thờ Chánh Tòa
sáng ngày 14-12-86 cho
LM. EUGENE BOYLE, phát
ngôn viên Tòa Giám Mục.

(Xin xem phần TIN TỨC
trong số báo này)

**ĐỂ CÓ TIỀN, AI LÀ NGƯỜI
QUAN TRỌNG: NGƯỜI XIN
TIỀN HAY NGƯỜI CHO
TIỀN?**

TOÀ GIÁM MỤC TRẢ LỜI:

NGƯỜI XIN TIỀN

GIÁO DÂN TRẢ LỜI:

NGƯỜI CHO TIỀN

DO ĐÓ

CÁC GIÁO DÂN

(NGƯỜI CHO TIỀN)

QUYẾT ĐỊNH TIẾP TỤC

NGỪNG ĐÓNG TIỀN CHO

ĐẾN KHI HAI THỈNH

NGUYỆN ĐƯỢC TÒA GIÁM

MỤC CHẤP THUẬN

THƯ NGỎ

CỦA GIÁO DÂN VIỆT NAM, HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO SAN JOSE.

Kính gửi: Toàn thể Giáo Dân Thuộc Giáo Phận San Jose, California.

Ngày 14 tháng 12, 1986.

Kính Thưa Quý Vị,

Chúng tôi, Giáo Dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, kính gửi đến Quý vị lời chào Giáng Sinh trong tình yêu Chúa Ki-tô. Nguyên xin Chúa Hải Đồng ban muôn ơn lành cho Quý vị và gia đình.

Chắc hẳn Quý vị đã rõ từ năm tháng qua đã có một sự căng thẳng tốt cùng giữa Tòa Giám Mục San Jose và Họ Đạo chúng tôi. Lý do bắt nguồn từ việc giáo dân xin Đức Giám Mục Pierre DuMaine nâng quy chế Họ Đạo chúng tôi lên thành Giáo Xứ Thể Nhân để chúng tôi có nơi thờ phượng Thiên Chúa theo tập quán và phong tục cổ truyền của chúng tôi. Ước vọng này đã được Hội Thánh cổ võ nơi Điều 518 Giáo Luật quy định việc thành lập Giáo Xứ Thể Nhân cho người di dân hay tỵ nạn và cũng được Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ chấp thuận nên đã có 15 Giáo Xứ Thể Nhân được thành lập tại Hoa Kỳ cho người Việt Nam và 2 trong số đó thuộc địa phận Sacramento và Fresno. Ngay tại Giáo Phận San Jose những Giáo Xứ Thể Nhân trước đây được gọi là Giáo Xứ Quốc Gia, cũng đã được thành lập cho người di dân Hispanic, Đức, Bồ Đào Nha, và Ý.

Tuy nhiên, Đức Cha DuMaine, vì lập trường riêng tư, đã không muốn thành lập giáo xứ cho chúng tôi và tìm đủ mọi cách để cản trở và xuyên tạc nguyện vọng của chúng tôi. Thậm chí Ngài còn cố gắng thành lập một nhóm nhỏ giáo dân Việt Nam để ủng hộ đường lối của Ngài. Chẳng hạn, sau phiên họp bất thành giữa Tòa Giám Mục và Đại Diện Giáo Dân ngày 5 tháng 12, 86 Tòa Giám Mục quyết định gây áp lực trên giáo dân bằng cách hủy bỏ các Thánh Lễ bằng tiếng Việt Nam, nên ra lệnh cho nhóm này vào các thánh đường nơi có lễ Việt Nam để khiêu khích các giáo dân và làm náo loạn các Thánh Lễ rồi lấy đó làm lý do hủy bỏ các Thánh Lễ VN của chúng tôi trên toàn giáo phận.

Tháng 7, 86, Tòa Giám Mục đã cấm Họ Đạo chúng tôi cử hành các phép bí tích và mới đây lại cấm luôn các Thánh Lễ bằng tiếng VN trên toàn địa phận, khiến chúng tôi không còn có nơi riêng để thờ phượng Thiên Chúa. Đó là lý do ngày hôm nay một số đại diện giáo dân chúng tôi đến nhà thờ của Quý vị với mục đích duy nhất là xin Quý vị thêm lời cầu nguyện cho chúng tôi.

*"Vinh danh Chúa cả trên trời
Bình an dưới thế cho người thiện tâm".*

Bài ca của các thiên thần trong đêm Chúa Giáng Sinh thay vì nâng tâm hồn chúng tôi lên với Chúa như các mùa Giáng Sinh êm đẹp trong suốt cuộc đời chúng tôi thì trái lại, Mùa Giáng Sinh năm nay, ĐC DuMaine, người cha của chúng tôi, đã lấy mất đi sự Bình An trong tâm hồn chúng tôi và của Họ Đạo chúng tôi.

Giám Mục là người được Chúa giao phó trách nhiệm ban phát các phép Bí Tích cho con chiên thì Đức Cha DuMaine lại cấm hết mọi Bí Tích tại Họ Đạo chúng tôi.

Giám Mục là người được Giáo Hội chỉ dạy thành lập Giáo Xứ Thể Nhân chăm sóc các tín hữu tỵ nạn thì ĐC DuMaine lại tạo hận thù và gây tan nát cho Cộng Đồng chúng tôi.

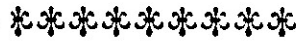
Giám Mục là người được Giáo Hội chỉ thành lập Giáo Xứ Thể Nhân chăm sóc các tín hữu tỵ nạn trong lúc họ buồn khổ vì mất quê hương, sống kiếp lưu đày như Chúa Giê-su lưu lạc trên đất Ai Cập thuở xưa thì Đức Cha DuMaine chẳng những bác bỏ thỉnh nguyện thành lập Giáo Xứ mà còn trừng phạt chúng tôi khi chúng tôi nhắc nhở bốn phận của Ngài.

Kính thưa Quý vị,

Chắc hẳn Quý vị hoặc Cha, Ông Quý vị cũng đã là dân tỵ nạn bỏ Quê Hương đến Miền Đất Hứa này. Xin Quý vị thông cảm với chúng tôi và tùy khả năng, phương tiện, can thiệp với Đức Cha DuMaine để đem lại cho chúng tôi ánh sáng Hòa Bình đích thực của Chúa Ki-tô.

Trân trọng Kính chào Quý vị.

PHÂN TÍCH BẢN TƯỜNG TRÌNH VĂN TẮT CỦA LM NGUYỄN ĐỨC THIỆP

(tiếp theo)

TRẦN HOÀI QUỐC

4. Về Vụ Tuyệt Thông.

Mục này cũng chứng tỏ nhiều điều mà LM Thiệp viết “duyệt xét văn kiện của mọi phía” là không đúng sự thực. Bởi thực sự nếu LM Thiệp đã đọc văn thư kháng cáo của Ô. Trần Công Thiện và Trần An Bài đề ngày 28-8-1986 gửi đến Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II thì LM đã không viết những câu lảm cẩm: “*Theo giáo luật các khoản 391, 1315, 1318, ĐGM giáo phận có quyền phạt vụ tuyệt thông các giáo dân thuộc quyền Ngài khi họ vi phạm Luật Giáo Hội. Nhưng Ngài phải chiếu theo các điều kiện nói ở các khoản Giáo Luật 1341 và 1347 và phải cho họ biết tại sao họ đã phạm luật và họ sẽ bị trừng phạt như thế nào. Đức Cha Giáo Phận San Jose đã chu toàn mọi đòi hỏi của Luật Giáo Hội trước khi phạt vụ hai người đại diện của những người chống đối*”.

Tại sao tôi dám viết vậy? Thưa vì trong văn thư kháng cáo của hai Ô. Thiện và Bài đã không hoài nghi về quyền trừng phạt của ĐGM San Jose đối với giáo dân theo như các khoản giáo luật 391, 1315, 1318, cũng không khiêu nại ĐGM đã làm không đúng hình thức đòi hỏi của các khoản giáo luật 1341, 1347, mà chỉ khiêu nại về sự tố cáo quá vu vơ và thiếu nền tảng (accusation is so vague and groundless) tức thiếu chất thể để lên án. Một điều quan trọng đến như vậy mà LM Thiệp đã hoàn toàn quên sót thì có ý nghĩa gì? Tôi muốn trám vào sự quên sót đó để đọc giả hiểu thêm về sự thiên lệch của “sứ giả” Nguyễn Đức Thiệp. Tội của hai Ô. Thiện và Bài là tội gì? LM Thiệp hẳn có đọc văn thư của ĐGM gửi cho hai ông ngày 29-7-1986 và cho biết tội của các ông được ghi trong 3 khoản giáo luật 1369, 1373, 1375. Tại sao LM không nhắc đến?

Khoản 1369: “Một người sử dụng hình ảnh hay tuyên ngôn công cộng, xuất bản lời văn hoặc dùng các phương tiện truyền thông khác để phạm thượng, làm tổn hại luân lý lành mạnh, biểu dương những hành động sai quấy chống lại tôn giáo hoặc giáo hội hoặc gây hận thù hoặc khinh khi tôn giáo hoặc giáo hội thì bị phạt 1 cách xứng đáng”.

Khoản 1373: “Những ai gây thù nghịch và oán hận giữa các phần tử để chống lại Tòa Thánh hoặc Đấng Bản Quyền về 1 quyền hành tôn giáo nào đó hoặc về thừa tác vụ hoặc kích động các phần tử không vâng lời các vị ấy thì bị phạt vụ biệt bái (interdict) hoặc hình phạt cân xứng”.

Khoản 1375: “Những ai ngăn cản sự tự do thi hành tác vụ tôn giáo hoặc quyền bầu cử hoặc xử dụng hợp pháp các vật thánh hay sản vật của Giáo Hội hoặc đe dọa các ứng viên hoặc tuyển viên cách nặng nề hoặc những ai thi hành tác vụ hay quyền hành tôn giáo thì có thể bị phạt bằng một hình phạt cân xứng”.

Sau khi đọc 3 khoản giáo luật trên, có thể mừng tượng tội của các ông ấy là:

1. Xuất bản báo chí Chính Nghĩa (đ. 1369)
2. Lãnh đạo quần chúng chống đối ĐGM (đ. 1373)
3. Cấm cản Cha Dương thi hành thánh chức (đ. 1375)

Theo sự học hỏi của những nhà chuyên môn giáo luật trong The Code of Canon Law, A Text and Commentary cho biết các khoản giáo luật trên khá mơ hồ, rất khó mà ấn định hình phạt. Thế nào gọi là cân xứng.

Về khoản 1369, tác giả nhận định: “Áp dụng thực hành đối với khoản luật này đáng thắc mắc vì sự thiếu rõ ràng của nó”. (The practical relevance of this canon is somewhat questionable because of its lack of precision – Page 921).

Về khoản 1373, tác giả phê bình: “Khoản giáo luật này phải được giải thích theo nghĩa luật pháp trừ khi những chỉ trích hợp pháp về cơ cấu giáo hội thì không kể. Sự chỉ trích như vậy là đức cần thiết nếu Giáo Hội chu toàn sứ mệnh mình thích đáng giữa những hoàn cảnh chung quanh” (This canon must be interpreted judiciously lest legitimate criticism of ecclesiastical institutions be arbitrarily curtailed. Such criticism is indispensable of the Church is to fulfill its mission adequately amid changing circumstances (page 923).

Về khoản 1375, tác giả nhận định: “khoản luật khó giải thích vì thiếu sự giải thích rõ ràng như giáo luật 1917. Đành rằng mỗi quan tâm đáng khen là muốn cho giáo hội hưởng quyền tự do trong khi thi hành sứ mệnh của mình. Tuy nhiên, việc thực hành luật này được dễ dàng hơn, sự vi phạm đáng bị hình phạt nên được nói rõ ràng hơn (The canon is somewhat difficult to interpret because it lacks the specificity of the 1917 Code. The concern to enhance the Church’s freedom in the exercise of its mission is commendable. However, the implementation of the law would be facilitated if those violations subject to a sanction were more precisely delineated – Page 924).

Đó đó 3 khoản giáo luật này không xác định rõ ràng đã trở nên mơ hồ, và dựa vào sự mơ hồ đó, ĐGM DuMaine đã lên án các ông Thiện và Bài cũng là một cách không thương võ và cũng không nghiêm túc. Tôi đã chứng minh từ trước đây là ĐGM đã lỗi giáo luật nên việc làm của họ chỉ là **sửa sai ĐGM** hơn là chống đối quyền bính, hơn là cản trở Hội Thánh thi hành sứ mệnh của mình, hơn là gây hận gây thù chia rẽ.

Trên 1 nền tảng buộc tội quá mơ hồ như vậy, bản án này đáng cho học giả tranh luận và tìm hiểu thêm rằng khi giáo hội ấn định những người lỗi các luật 1369, 1373, 1375, chịu 1 hình phạt xứng đáng thì hai chữ “tương xứng” phải được giải thích như thế nào?

Thế nào gọi là “tương xứng”? Đây chính là 1 vùng đất tương đối còn bỏ hoang để cho ĐGM DuMaine tung gươm, tử thí. Nghĩa là ĐGM có được mảnh đất để xài luật rừng và tội nghĩ rằng vạ tuyệt thông này đáng gọi là **luật rừng**.

Theo tinh thần của giáo luật CG thì nếu quả họ có đáng tội chẳng nữa thì cũng chỉ dùng đến vạ tuyệt thông là hình phạt nặng nhất trong tổ chức Công Giáo **sau khi đã dùng vạ biệt bãi** (interdict) là cấm đoán họ không được hưởng một quyền lợi, chức vụ nào đó trước khi đến 1 bước nặng nữa là phạt vạ tuyệt thông. Tức là để cho họ có thời gian suy nghĩ và thay đổi. ĐGM DuMaine trong cơn nóng nảy đã quên mất ý nghĩa sử dụng hình phạt được nói đến trong Giáo Luật là giúp con người hồi tỉnh hơn là đè bẹp con người xuống đất đen.

Sách trung dẫn ở trên còn nói: “Người làm luật muốn đi đến mục tiêu mục vụ của hình phạt và tôn trọng phẩm giá và quyền căn bản của phạm nhân” (The legislator’s emphasis on fostering the pastoral finalities of penal law and on respecting the dignity and basic rights of the offender – Pg 915).

Cũng còn một điều khác LM Thiệp thiếu sót không nói trong bản tường trình là về ý nghĩa của sự kháng cáo theo cuốn băng được nhóm ủng hộ giám mục quảng bá thì LM Thiệp giải thích rằng phạm nhân có quyền kháng cáo, nhưng phải xem trường hợp nào **bản án đã thành chưa** “Nếu bản án đã thành rồi thì không thể kháng cáo được”.

LM Thiệp đã sai hoàn toàn khi nói như vậy. Khi kháng cáo là kháng cáo một bản án đã thành sự chứ ai đi kháng cáo 1 bản án khi chưa có bản án ấy. LM Thiệp khá ngây ngô trong quả quyết như vậy.

Nếu theo luật 1 cách tử mỉ thì ĐGM DuMaine cũng còn lâu mới thấy có được hiệu lực thực sự của bản án Ngài đưa ra. Bởi vì luật khoản 1438 cho phép đương sự kháng cáo lên tòa Tổng địa phận (metro politan tribunal). Sau bản án của Tòa Tổng địa phận, đương sự còn có thể đưa lên tòa án quốc gia chiếu theo khoản 1439. Sau bản án của tòa án quốc gia, đương sự còn có quyền kháng cáo 1 lần chót lên tòa án chung thẩm Roma gọi là Romana Rota (Theo các khoản giáo luật 1443, 1444).

Mỗi tòa đòi hỏi 1 thời gian nghiên cứu trước khi tuyên bố và giáo xứ thể nhân có lẽ đã thành hình trước khi Roma tuyên bố 1 bản án chung thẩm cho Ô. Thiện và Ô. Bài, nghĩa là các ông đủ thời giờ, đủ tư cách để đại diện cho người công giáo VN ở San Jose để tiếp tục công cuộc tranh đấu chính nghĩa này.

Giáo luật khoản 353, nguyên văn như sau:

“Sự kháng cáo hay cầu cứu thì có hiệu quả đình chỉ bản án pháp định hay một nghị định đã ấn định hay công bố bất cứ hình phạt nào”.

Thực tế mà nói, cho đến khi Roma phán quyết thì tình trạng của Ô. Thiện và Ô. Bài vẫn như thường chẳng có gì khác hơn, tức là có quyền giữ các chức vụ, có quyền hưởng các bổng lộc tôn giáo nếu có và có quyền hưởng các Bí Tích cùng thánh lễ. Và quả thực, theo tin tức mới nhất, trong thánh lễ Chúa

Nhật 14-12-1986 do Cha Sullivan, Tổng quản địa phận cử hành, Ông Trần An Bài đã tham dự và chính Cha Sullivan đã cho ông rước lễ.

Sự im lặng của LM Thiệp có thể cắt nghĩa bằng hai cách: Một là LM Thiệp không biết luật, hai là LM Thiệp không muốn cho CĐCG San Jose hiểu về sự thật của sự đình chỉ này và vì vậy sẽ giúp CĐSJ thêm sức mạnh.

Bề gì thì cũng cho thấy LM Thiệp thiếu khách quan và không công bằng trong sự nhận định của mình.

5. Về Trung Tâm Họ Đạo:

LM Thiệp viết: “*Một số người nói rằng Trung Tâm Họ Đạo do người Việt Nam mua và Đức Cha muốn chiếm lấy*”.

Tôi chưa từng nghe ai nói như vậy, mà được nghe rất nhiều người nói rằng: “Trung Tâm Họ Đạo do người VN mua và ĐC muốn chiếm lấy làm trụ sở cơ quan USCC.”

Giáo dân thừa hiểu rằng theo luật hiện hành, tiền bạc tài sản của Hội Thánh trong một địa phương được đặt trực thuộc cho 1 pháp nhân là giáo phận và ĐGM bản quyền là đại diện chính thức của giáo phận có đầy đủ quyền hành để quản trị tất cả tài sản ấy cho mục đích của Hội Thánh. Nhưng chắc chắn ĐC không thể chiếm được bất cứ tài sản nào ở địa phận Ngài cho riêng của mình.

Đàng khác ĐC cũng chẳng cần chiếm cho giáo phận, bởi trong thực tế thì địa phận đang đứng tên chủ quyền của tài sản trung tâm Họ Đạo. Vậy thì làm gì có chuyện ĐC phải mất công để chiếm tài sản ấy cho giáo phận. Bởi vì nó đang thuộc quyền quản trị của chính Ngài rồi thì còn bận bịu chi nói chuyện vu vơ vô nghĩa như vậy.

Điều cần mà LM Thiệp nên giải thích và ghi thêm vào là Đức Cha định chiếm lấy cơ sở Họ Đạo “**làm cơ quan xã hội**”.

Thế nên câu nói của LM Thiệp phải viết đầy đủ như thế này: “*Một số người nói rằng Trung Tâm Họ Đạo do người VN mua và ĐC chiếm lấy làm cơ quan xã hội*”. Và câu hỏi của chúng ta là ĐGM có quyền biến Trung Tâm Họ Đạo thành mục đích khác với mục đích tôn giáo chẳng? Tại sao có người đã nghĩ như vậy? Thưa vì chính bản văn của nhóm LM yểm trợ ngày 13-9-84 được phổ biến khắp nơi có đoạn: “*Địa phận xác nhận cần phải có trung tâm mục vụ cho người Việt. Chúng ta rất sung sướng đã có như vậy. Cần phải nỗ lực hoạt động xây dựng và bảo tồn nó lâu dài. Trung Tâm Mục Vụ chỉ dành cho các sinh hoạt văn hóa, giáo dục, xã hội (cương trình ngắn hạn). Còn việc mục vụ bí tích thì phải cử hành tại các nhà thờ giáo xứ địa phương.*” Những điều bàn luận trong mục 2 này là theo tinh thần lá thư của ĐC gửi cho các LM Việt Nam đề ngày 31-5-84 .

Và nếu họ có nghĩ rộng hơn về 1 sự chuyển đổi nào đó ý nghĩa của Trung Tâm Họ Đạo cũng là vì những ám ảnh ĐC DuMaine đã làm mới đây đối với việc đóng cửa nhà trường St. Joseph tại trung tâm thành phố để bán đi với giá 10 triệu mỹ kim trước sự chống đối của giáo dân. Nghĩ để mà nghĩ, nhưng một khi đã nghĩ rồi thì tưởng cũng nên giải thích một lần cho thỏa đáng cái thắc mắc ĐC có thể và có quyền biến Trung Tâm Họ Đạo thành cơ sở xã hội chẳng? Tôi xin trả lời vấn đề trên cả hai phương diện Giáo Luật và đạo đức.

LM Thiệp nói rằng “*mặc dầu người VN bỏ tiền mua Trung Tâm Họ Đạo, họ không phải là chủ, nhưng giáo phận San Jose là chủ của Trung Tâm*”. Nhưng tôi phải thêm rằng “*dù giáo phận San Jose là chủ của Trung Tâm, nhưng giáo phận San Jose không thể biến đổi cơ sở ấy thành mục đích khác với ý của người đã bỏ tiền dâng cúng và tạo mãi cơ sở này*”.

Giáo dân mua cơ sở Trung Tâm để làm **giáo xứ** cho họ. Đó là ý chung của mọi người và họ nhờ giáo phận đứng tên chủ quyền như những người đại diện (Trustee) là muốn theo 1 hình thức tổ chức thông thường của Hội Thánh, nhưng tài sản Trung Tâm luôn luôn phải được thi hành theo **ý của người đóng tiền** trừ khi chính họ hoặc con cháu họ lập định thể khác.

Năm 1977 có vụ tranh chấp khá lớn xảy ra ở tiểu bang California. Giáo Phận muốn bán 1 cơ sở chủng viện trước đây được xây dựng để đào tạo ơn kêu gọi cho những người nói tiếng Tây Ban Nha. Nhưng những năm gần về sau, số chủng sinh vào

chủng viện này không còn là bao nhiêu và giáo phận quyết định bán tài sản này để dùng vào công việc khác. Quyết định ấy đã làm cho những người nói tiếng Tây Ban Nha xúc động và phẫn nộ. Họ kéo đến chiếm giữ cơ sở này và lý luận rằng:

— Chúng tôi và cha anh chúng tôi đã bỏ tiền xây dựng cơ sở, chính là để nuôi dưỡng, đào tạo linh mục nói tiếng Tây Ban Nha, tức là giúp việc xây dựng các cộng đồng nói tiếng này. Nếu ngày nay không cần dùng cơ sở này nữa vào mục đích đào luyện các chủng sinh thì hãy dùng vào 1 công tác nào giúp ích cho các cộng đồng Tây Ban Nha, chứ nhất định không bán lấy tiền bỏ vào quỹ chung của toàn thể giáo phận.

Câu chuyện giằng co khá lâu. Kết cục thì Tòa Giám Mục nhượng bộ để có sự êm thấm trong tập thể dân Chúa. Và cũng để áp dụng nguyên tắc công bằng đạo đức. Thí dụ tôi dâng tiền vào quỹ truyền giáo hải ngoại thì đức công bằng không cho phép Tòa Giám Mục sử dụng tiền ấy vào mục đích khác như giúp xây dựng nhà trường cho người nghèo. Hoặc tiền thuộc quỹ giúp người nghèo Tòa Giám Mục cũng không được quyền chuyển số tiền đó sang công việc nuôi dưỡng các linh mục, mặc dù trong số các linh mục này cũng có kẻ nghèo.

Ta có 1 chuyện rất ý nghĩa sau đây: Thế chiến thứ nhất chấm dứt (1914-1918), các quốc gia đều gặp sự khủng hoảng kinh tế. Đồng tiền mất giá đưa đến 1 vấn nạn cho Đức Giáo Hoàng Bênêdictô 15. Đó là vấn đề tiền lễ. Người xin lễ rõ ràng xin lễ với 1 bông lễ nhất định, linh mục đã nhận tiền tức là phải giữ đúng lời hứa là làm 1 lễ cho họ. Thế nhưng ở các địa phương không có quy chế lương bông mà linh mục chỉ sống nhờ bàn thờ mà thôi thì bông lễ được ấn định theo số tiền tương đương với lương tối thiểu hoặc mức độ 1 người thợ trung bình. Và khi đồng tiền mất giá, bông lễ đã nhận ngày xưa đủ nuôi sống linh mục 1 ngày thì nay chỉ nuôi sống vị linh mục ấy 1/3 ngày mà thôi. Bấy giờ ĐGH Bênêdictô nhìn vào ý nghĩa xã hội của bông lễ nên đã ban phép gồm 3 lễ hoặc 2 lễ trong thời chiến thành 1 lễ trong thời bình. Thế rồi về cuối đời, ĐGH Bênêdictô đâm ra bối rối vì nguyên tắc công bằng và đạo đức trên kia không biết có được giữ trọn hay không nên chính ĐGH đã truyền cho các LM làm 3 lễ trong lễ các linh hồn ngày 2 tháng 11 mỗi năm và trong đó dành 1 lễ chỉ cho ĐGH để Ngài xin dâng cho những trường hợp thiếu sót trên kia. Chỉ thị này vẫn còn được áp dụng cho đến ngày hôm nay cho ta cái nhìn về nguyên tắc công bằng của sự dâng cúng và sự thi hành theo ý của người dâng cúng.

Đứng trên khía cạnh giáo luật, ta có thể giữ tài sản trung tâm không cho sử dụng vào 1 mục đích khác ngoài chủ đích tôn giáo nếu ta biết khai thác các khoản giáo luật từ 1299 đến 1310 bàn về mục “Ý nguyện đạo đức và Hội nguyện đạo đức” (Pius foundation). Nhưng ý nguyện đạo đức và hội nguyện đạo đức là những sự dâng cúng có kèm theo ý muốn của người dâng hay của tổ chức. Một khi giáo hội đã chấp nhận tiền của hay phẩm vật dâng cúng thì phải thi hành ý ấy mà không ai có thể thay đổi như tác giả Hồ Sinh Giang Tử đã có nhắc đến truyện cái bàn thờ được đem ra ở Tòa án Iowa và cha sở đã thua khi muốn bỏ bàn thờ ấy không sử dụng theo ý người dâng (xin xem tổng luận: “Những lỗi lầm của ĐC DuMaine, phần C).

Thế nên, trên phương diện pháp lý dù cộng đồng CGSJ không là chủ của tài sản Họ Đạo nhưng họ lại là người được toàn quyền và trọn quyền sử dụng tài sản ấy mà không ai có quyền thay đổi ý nghĩa tôn giáo của tài sản này. Khi CĐCG San Jose nắm giữ tài sản này là họ muốn làm sáng tỏ lập trường mà dù địa phận có là chủ chẳng nữa cũng không bao giờ để cho địa phận biến ý nghĩa của Trung Tâm Họ Đạo thành một mục tiêu khác.

LM Thiệp đã nhìn sai vấn đề và lời giải thích của LM không nói lên được điều người dân muốn biết.

III. KẾT THÚC SAI LỆCH:

Như chúng tôi đã chứng minh ở trên, LM Thiệp khởi sự ngụy tạo nên đã có những nhận định lỗi lầm và nay có lời kết thúc sai lệch. Tôi muốn sửa sai lời kết thúc sai lệch này như sau:

Phải nói trắng ra rằng câu chuyện San Jose không có gì để mà đáng bị hiểu lầm. Đây là một số dân tỵ nạn xin thiết lập giáo xứ thể nhân theo giáo luật khoản 518 vì loại giáo xứ này được chứng minh là lợi ích trong quá khứ cũng như trong hiện tại. ĐGM

có đồng ý hay không đồng ý, thực hiện hay không thực hiện: chỉ có thể thôi. Nó không có câu đáp nửa chừng là sẽ được thực hiện mai sau. Bởi vì Giáo Xứ Thể Nhân không đòi hỏi tài chánh, cơ sở, điều kiện, mà hệ tại số giáo dân có muốn có giáo xứ thể nhân và có đủ linh mục bản xứ ứng ứng cho họ hay không. Nếu ĐGM đồng ý ra sắc lệnh thiết lập giáo xứ thể nhân thì cuộc tranh đấu sẽ chấm dứt. Nếu ĐGM không đồng ý thì cuộc tranh đấu vẫn còn ở đó. Nó có thể tăng diu và cũng có thể bùng nổ bất cứ lúc nào vì quyền lợi của người công giáo bị thiệt thòi rõ ràng và càng ngày người dân càng ý thức hơn về sự thiệt thòi ấy, vì quyền lợi của họ bị tước đoạt.

Quả tình Cộng Đồng CG San Jose “mất sự trọng kính và tình yêu phải có đối với vị chủ chăn của họ”. (Lời Cha Thiệp). Vì vị Giám Mục của họ đang đi ngược lại đường lối mục vụ chung của Hội Thánh đối với người dân tỵ nạn. Vì vị Giám Mục của họ

không chia xẻ được những tha thiết nhất trong trái tim của họ. Vì vị Giám Mục đã xúc phạm đến quyền lợi tâm linh của họ. Vì vị Giám Mục lạm dụng quyền hành phạt những người đại diện của họ một cách vu vơ. Vì vị Giám Mục của họ ngăn cấm bí tích nơi họ đã đồng công vun xới xây dựng. Tất cả những cảm nghĩ đau buồn đã đúc kết thành một thách đố cho chính vị Giám Mục này.

Nếu ĐGM hiểu rằng người dân đang hiểu lầm Ngài là kỳ thị, thực dân, đồng hóa thì chỉ có 1 cách ĐGM giải tỏa sự hiểu lầm ấy là **THIỆT LẬP GIÁO XỨ THỂ NHÂN CHO HỌ**. Nếu ĐGM muốn người dân “bỏ mọi cách chống đối và hòa giải với Ngài trong tình thương yêu gia đình”. (Lời Cha Thiệp) thì chỉ có 1 cách duy nhất là **thiết lập giáo xứ thể nhân bây giờ**. Nếu ĐGM muốn cho người dân hiểu được “sự âu yếm, niềm cảm mến và tình yêu hiền phụ của Ngài đối với họ” (Lời Cha Thiệp) thì cách thực tế nhất là **thiết lập giáo xứ thể nhân** cho họ.

Chỉ có sự thiết lập giáo xứ thể nhân thì ĐGM mới gặp lại được niềm tôn quý ngày xưa, sẽ có được những sự thông cảm thương mến và ôm ấp lại những người con mà Ngài tưởng như không bao giờ trông thấy nữa.

Cũng như hôn phối đã lấy nhau mà bị ngăn trở thì sau khi đã giải các ngăn trở, họ phải hàn gắn lại từ đầu mà sách Thận Học Luận Lý gọi là chữa trị tại căn (sanatio in radice). Căn bệnh trầm kha của CĐCG San Jose cũng vậy. Nếu muốn chữa trị nó thì cũng phải đi đến tận nguồn của hiện tượng này là **Giáo Xứ Thể Nhân**.

GXTN: Đó là vấn đề và vấn đề này chỉ có ĐGM DuMaine tháo gỡ được cái nút buộc ràng thắt đã kéo dài bao lâu nay, gây nên biết bao hận thù, hiểu lầm, đau thương, tổn tiền, tổn của, mệt trí, buồn

lòng. Nhưng có lẽ đã đến lúc mà các nhóm tự cho mình là bệnh vực ĐGM, không muốn có giáo xứ thể nhân lúc này nên yên lặng để ĐGM hồi tâm gỡ cái nút thắt này. Chắc rằng coi như bề ngoài sự thiết lập GXTN chỉ chung quy lại bằng một miếng giấy tức là sắc lệnh thiết lập giáo xứ, nhưng biết đâu chẳng có những khó khăn riêng cho Ngài mà chúng ta chưa nhìn thấy chăng.

Một khi cái nút của câu chuyện San Jose được mở ra rồi thì tất cả sẽ là như 1 bông hoa mà các cánh nở rạn rở. Nào các linh mục sẽ về trung tâm. Họ Đạo tạo lại cuộc sống thiêng liêng bình thường. Người dân khi đã có giáo xứ được thiết lập rồi thì họ không sợ rằng bất cứ một LM Chánh Xứ nào có thể biến giáo xứ thành cơ sở xã hội, văn hóa, giáo dục. Đàng khác, giáo dân chống việc bổ nhiệm Cha Dương cũng chỉ là **diện** của vấn đề mà **điểm** của vấn đề ấy chính là giáo xứ thể nhân. Họ cũng hiểu “dân vì quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh” nên bất cứ Cha nào về Giáo Xứ rồi cũng có ngày lại ra đi.

Nào là Ô. Trần Công Thiện, Ô. Trần An Bài sẽ cùng ĐGM chấm dứt những căng thẳng ngày qua để xây dựng lại nhịp cầu đã gãy đổ. Tờ báo Chính Nghĩa không còn là mối bận tâm của Tòa Giám Mục mà trái lại sẽ trở thành người bạn của tờ báo địa phận “The Valley Catholic” truyền đến cho giáo dân San Jose món ăn tinh thần mới mẻ hàng tuần, chuyên chở đi những tin tức nghị luận mang sứ điệp của tình thương Thiên Chúa.

Một vầng sáng như gần lối dạng, nhưng chỉ có ánh sáng xuyên tới trái đất khi bình minh Giáo Xứ Thể Nhân thực sự xuất hiện ở chân trời bên Đông.

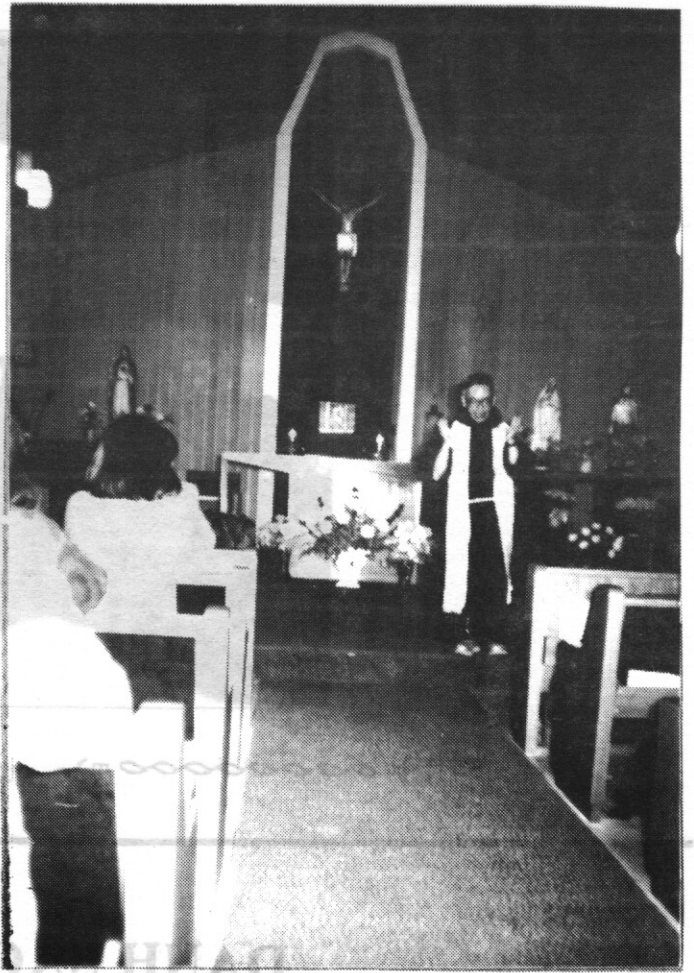
Và chúng ta hãy cầu nguyện và hy vọng mong đợi tin vui Bình An muôn thuở của Đức Giêsu Kitô sẽ thực sự đến cho Cộng Đồng San Jose vào dịp Giáng Sinh 86.

TIN TỨC

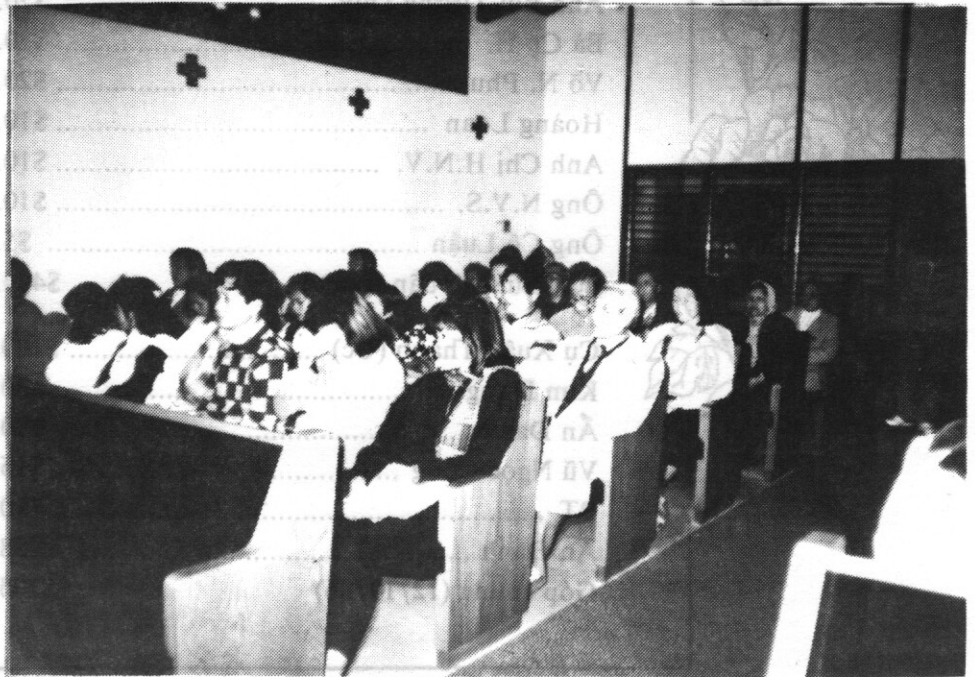
GIẢI TỘI TẠI HỌ ĐẠO

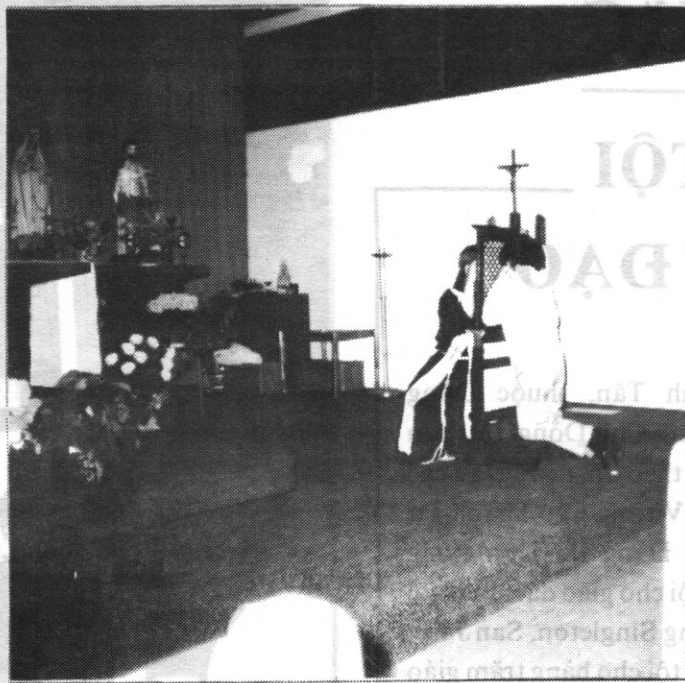
Linh Mục Nguyễn Mạnh Tân, thuộc Dòng Thánh Phanxicô Khó Khăn, Chi Dòng tại San Francisco, sau một thời gian theo dõi tường tận các biến chuyển tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo và tham khảo với các Đấng Bề Trên trong Dòng, đã quyết định về giải tội cho giáo dân ngay tại Thánh Đường Họ Đạo đường Singleton, San Jose. Ngài đã liên tục ngồi tòa Giải tội cho hàng trăm giáo dân từ 1g30 trưa đến 10 giờ tối thứ Bảy ngày 13-12. Được biết, trong lúc Linh Mục Nguyễn Mạnh Tân giải tội tại Họ Đạo thì tại nhà thờ Maria Goretti cũng có tới 3, 4 Cha Việt Nam về ngồi tòa, nhưng không có giáo dân nào đến. Linh Mục Tân chỉ muốn thực sự dẫn thân an ủi tinh thần giáo dân sau khi công việc của Cha Thiệp hoàn toàn đổ vỡ.

Linh Mục Tân ban phép giải tội cho Giáo Dân.

Các Giáo Dân
dọn mình xứng tội.

Tòa giải tội.

DANH SÁCH AN NHÂN ỦNG HỘ CHÍNH NGHĨA

Chị Dung Nguyễn	\$50.00
Anh Bùi Tường Duy	\$20.00
Bà Cự H.	\$20.00
Võ N. Phu	\$20.00
Hoàng Loan	\$10.00
Anh Chị H.N.V.	\$10.00
Ông N.V.S.	\$10.00
Ông Cố Luận	\$5.00
Bỏ Chung (Tuần trước)	\$404.20
Cụ Xuân Thành (Úc)	\$100.00
Kim Dung	\$30.00
Ẩn Danh	\$20.00
Vũ Ngọc Công	\$15.00
BT	\$10.00
Ẩn Danh	\$8.00
Góp chung (12/19/86)	\$205.00

TÔI DỰ LỄ CHA SULLIVAN

NGÀY 14-12-86

Phóng sự ghi vội của TRỰC CHÍNH

Đã gần 5 tháng nay, kể từ khi Cha Sullivan, Tổng Quản Địa Phận, bắt hai Cha Phó rời khỏi Họ Đạo và Tòa Giám Mục ra lệnh cấm hết mọi thánh lễ tại Họ Đạo, tôi chưa có dịp nào thuận tiện để đi xưng tội. Trước đó, tôi có thói quen xưng tội mỗi thứ Bảy đầu tháng để chuẩn bị việc thi hành Mệnh Lệnh Fatima cho thật sốt sắng. Nhưng rồi kể từ ngày Tòa Giám Mục cố tình cản trở các phép Bí Tích cử hành bằng tiếng Việt Nam thì tôi lại cũng cảm thấy chẳng cần gì nữa. Tôi nghĩ rằng trong một cuộc tranh đấu, nếu một bên cần quá thì bên kia lại dễ làm eo làm sách, cho nên, bất cần biết đâu lại là thượng sách.

Nhưng rồi buổi chiều ngày 13-12-1986, tôi được tin nhà thờ Họ Đạo có Cha Tân, dòng Thánh Phanxicô về giải tội. Tội tội vãi lái xe đến Trung Tâm. Một khung cảnh huy hoàng và rực rỡ như vừa bùng dậy tại khuôn viên Họ Đạo chiều nay. Bãi đậu xe đông nghẹt. Các giáo dân ra vô tấp nập, người nào cũng cười cười nói nói như một ngày đại hội. Vừa mở cửa nhà thờ, tôi giật mình vì nhà thờ đông nghẹt, các giáo dân xếp hàng xưng tội dài vòng vèo như một con rắn khổng lồ uốn khúc. Phải 2 tiếng xếp hàng mới đến lượt tôi. Trong đời tôi, có lẽ chưa lần nào tôi xưng tội sốt sắng như lần này. Nhiều người khóc nức nở trong nhà thờ. Cảm động nhất là lời Cha giải tội khuyên tôi: “Con hãy làm mọi việc theo ơn Chúa Thánh Linh soi sáng và đừng bao giờ thất vọng. Không có người nào trên thế gian này có thể ngăn cách con với Chúa, ngoại trừ sự tội”.

Quả thực, sự hiện diện của LM Tân đã lấy lại được niềm tin của nhiều giáo dân đối với hàng giáo phẩm. Lời của Tiến Sĩ Trần An Bài trong buổi sinh hoạt ngay tối hôm đó khiến tôi suy nghĩ rất nhiều: “Nếu hàng giáo phẩm VN có Cha Dương thì cũng còn có Cha Tịnh. Nếu các dòng tu có Cha Thiệp thì cũng còn có Cha Tân. Nếu Giáo Hội có Dòng Đồng Công hèn mọn thì cũng còn có Dòng Phanxicô khó khăn”.

Bằng ấy biến cố, bằng ấy suy tư cứ lẩn quất trong đầu tôi cho đến sáng nay khi tôi theo đoàn giáo dân từ Họ Đạo đến Nhà thờ St. Joseph để dự lễ do Cha Sullivan cử hành.

Với chức Tổng Quản, Cha là một nhân vật thứ 2 của Địa Phận, sau Đức Cha DuMaine. Tôi nghe người ta nói và viết nhiều về Ngài, nhưng sáng nay tôi mới có dịp biết mặt Ngài. Dáng người rất cao, trán hói tới gần đỉnh đầu, miệng rộng và héch lên, cho người ta có cảm tưởng ngay Ngài là một người nóng tính, bướng bỉnh và tàn bạo. Ngài mặc áo lễ được các chú giúp lễ rước từ cuối thánh đường lên cung thánh. Dáng Ngài đi chững chạc, chứng tỏ một tính nết cương trực không dễ gì thay đổi lập trường. Vì tiếng Anh của tôi quá dở, nên trong suốt buổi lễ tôi chẳng hiểu Ngài nói gì, chỉ ngồi coi... tướng Ngài xem liệu đường quan lộ của Ngài có thênh thang như rồng mây phượng múa không và xem cung cách Ngài liệu có đủ mưu lược để thay thế chức vị Đức Cha DuMaine trong những ngày sắp tới hay không. Suốt cả buổi lễ tôi cứ chia lòng chia trí đi tìm câu trả lời cho những thắc mắc trên. Theo như tướng cách của Cha Sullivan thì danh vọng Ngài tới đây kể đã là hơi quá, nhưng nhiều khi trong cuộc đời này thời thế lại tạo anh hùng cũng nên. Đức Cha DuMaine đã để cho Cha Sullivan quá nhiều quyền hành. Sắc diện của Đức Cha DuMaine mỗi ngày một xấu. Mặt Ngài mới đây nổi lên rất nhiều mụn, da mặt sần sùi. Nhiều ưu tư và sầu khổ hiện rõ trên nét mặt Ngài. Biết đâu nhờ đó mà Cha Sullivan lại đi lên!?

Các giáo hữu ngồi nghe Cha Sullivan giảng rất chăm chú. Tôi chẳng hiểu Ngài nói gì, nhưng đoán được Ngài ăn nói chững chạc, không muốn pha trò và giáo dân cũng chẳng thấy cười trong suốt bài giảng, không giống với các bài giảng của số đông các Cha Mỹ khác. Tôi ngồi xịch lại chỗ người bạn tôi, hỏi:

— Cha giảng gì đó?

Anh bạn tôi thăm thì:

— Cha đang nói đại ý: Chúng ta hãy chuẩn bị mừng Chúa đến để đem hòa bình và hoan lạc cho mọi người. Thế giới ngày nay đang cần Chúa đến vì nhiều nơi trên thế giới đang chìm ngập trong rối loạn: Nào Liban, nào Nam Phi Châu, nào Nicaragua, nào Phi Luật Tân...

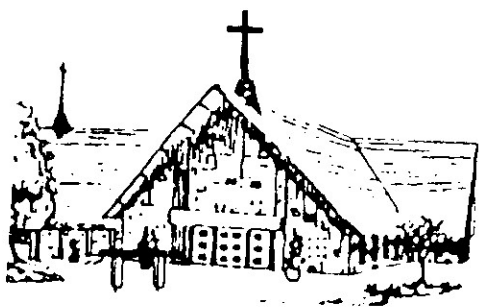
Tôi trợn mắt hỏi:

— Thế Ngài có nói gì về Địa Phận San Jose không?

— Không!?

Suốt buổi lễ tôi cố gắng cầm trí để cầu nguyện, nhưng vì chẳng hiểu Cha Sullivan cầu nguyện những gì, nên tôi cứ theo dõi nhất cử nhất động của Cha. Đến phần giáo dân dâng phẩm vật, bánh và rượu, tôi thấy 1 ông trùm đem dâng chiếc giỏ đựng tiền rất to. Cha Sullivan trịnh trọng cầm lấy bằng 2 tay. Ngài nâng giỏ lên khỏi đầu Ngài cho mọi giáo dân nhìn rõ. Chắc là Ngài muốn làm cử chỉ cảm ơn giáo dân. Dĩ nhiên là trong chiếc giỏ đó, không có tiền của tôi hay của bất cứ giáo dân Việt Nam nào hiện diện, vì chúng tôi tạm ngưng đóng góp để dành tới khi nào có giáo xứ thể nhân VN, chúng tôi mới đóng góp bù.

Chiếc giỏ tiền mà Cha Sullivan cầm lên cao khiến tôi nhớ đến câu truyện giỏ tiền trong các Thánh Lễ VN. Một cách thức phản đối bất bạo động của giáo dân VN đối với sự lạm dụng quyền bính của Đức Cha DuMaine là **ngưng đóng tiền**. Một cách tẩy chay ôn hòa quyết định của Cha Sullivan bổ nhiệm 23 người thân tiền thuộc phía Tòa Giám Mục, để trả thù Ban Chấp Hành do dân bầu, là **ngưng đóng tiền**. Và Tòa Giám Mục đã bực tức vì những giỏ tiền rỗng tuếch này nên mới quyết định ngưng các thánh lễ bằng tiếng VN vô thời hạn.

Đến phần rước lễ, các giáo dân VN hiện diện đã hầu như nín thở khi thấy Tiến Sĩ Trần An Bài xếp hàng lên rước lễ. Ông khoanh tay trước ngực, đầu ngẩng lên, mắt như nhìn vào cõi hư vô, dõng dạc bước từng bước vững vàng tiến về phía Cung Thánh. Mỗi lúc người ta càng thấy Ông đến gần Cha Sullivan. Tôi nhắm mắt lại thật chặt, rồi mở mắt thật to để nhìn cho rõ. Cha giơ cao Mình Thánh, rồi từ từ hạ xuống, nhìn thẳng vào mặt Ông. Và cung kính đặt Bánh Thánh vào miệng Ông.

Tôi quay nhìn sang người bạn tôi bên cạnh và cả hai chúng tôi cùng mỉm cười. Hơn ai hết, các giáo dân đều hiểu rõ lý do Tiến Sĩ Trần An Bài xả thân cho cuộc tranh đấu này. Chính cái tên của Ông đã

nói lên lòng dạ bình an, vô tư, vô thưởng, vô phạt, không cầu danh, không cầu lợi của ông. Tôi còn nhớ vào một đêm tháng 6, 1986, tôi và khá đông các đại diện giáo dân đến nhà ông, năn nỉ ông nhập cuộc để giúp đỡ Cộng Đồng. Lúc đầu, Ông từ chối, nhưng rồi cuối cùng ông cũng phải đồng ý. Mọi người đều hoan hỉ. Và từ ngày đó, tôi thấy mỗi ngày Ông một gầy đi, tóc Ông trở thành hoa râm rất mau, nhưng chưa thấy ông bệnh ngày nào. Ông trở thành một tấm bia đỡ đạn cho Họ Đạo, nhưng chưa bao giờ thấy Ông tắt nụ cười trên môi, kể cả mũi tên độc nhất Tòa Giám Mục bắn thẳng vào linh hồn ông là vạ tuyệt thông ngày 18-8-1986.

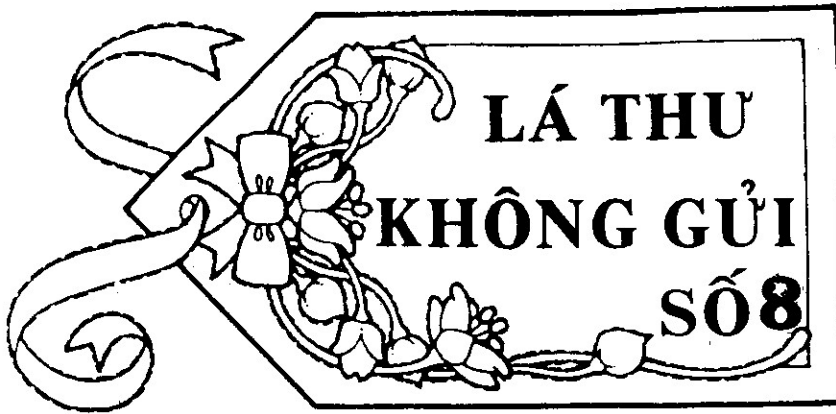
Các giáo dân thương ông vì biết rằng ông chịu hình phạt thế cho họ. Tòa Giám Mục có lần tuyên bố là có người đứng đằng sau giật dây ông. Người đó không ai khác hơn giáo dân và điều đó càng chứng tỏ bản án trừng phạt ông là sai lầm. Ông đã kháng cáo lên Đức Cha DuMaine cũng như Đức Giáo Hoàng, và do hiệu lực của sự kháng cáo, án vạ tuyệt thông đã bị đình chỉ. Tiến Sĩ Trần An Bài đã căn cứ vào điều 353 Giáo Luật để công bố như vậy, nhưng phải cho đến sáng nay tôi mới thấy tận mắt hậu quả của việc kháng cáo vạ tuyệt thông của ông.

Cuối lễ, có một người từ dưới cuối nhà thờ hốt hoảng chạy lên nói điều gì ở máy vi âm và người bạn cho tôi biết đó là Thầy Sáu loan báo các tài liệu phân phối ngoài nhà thờ không phải là các tin chính thức của địa phận. Thì ra họ muốn ám chỉ các tài liệu mà các giáo dân VN đang phát tại cuối thánh đường.

Khi lễ xong, Cha Sullivan đứng cuối nhà thờ để chào hỏi giáo dân. Tiến Sĩ Trần An Bài cũng ra bắt tay và nói truyện với Ngài. Hai người truyện trò ra vẻ đặc ý lắm. Một giáo dân đứng cạnh nghe được câu chuyện và dịch lại cho tôi rằng: Tiến Sĩ Bài khen bài giảng của Cha hôm nay rất hay. Cha Tổng Quản đáp lại rằng hy vọng hòa bình của Chúa Cứu Thế sẽ hàn gắn các sự chia rẽ của chúng ta.

Tôi bước xuống bậc thềm nhà thờ và cùng phát báo cho các giáo dân Mỹ. Mặc dù đã có thông báo cải chính nhưng các giáo dân Mỹ vẫn hoan hỉ đón nhận các tài liệu của các giáo dân VN với lời cảm ơn nhiệt thành và có người còn nói: “Chúc các bạn may mắn”.

Còn riêng tôi, sau khi dự Thánh Lễ do Cha Sullivan cử hành, tôi càng xác tín rằng giữa Cha và tôi có một bức tường ngăn cách rất cao và rất dày mà có lẽ suốt cuộc đời, tôi cũng sẽ không vượt qua nổi. Đó là bức tường NGÔN NGỮ.

San Jose, ngày 8 tháng 12 năm 1986

Em Hà mến nhớ!

Không khí mùa Giáng Sinh đã len lỏi trên khắp nẻo đường từ thành thị đến thôn quê, hòa lẫn những lời thánh ca đầy du dương vang từ những làn môi hy vọng:

"....Người đến xóa bỏ bất công, xóa bỏ bất công... bình an dưới thể cho người thiện tâm, cho người thiện tâm...."

Em ạ!

Những lời thánh ca thánh thót du dương trên càng khiến anh cũng như giáo dân nơi đây càng thêm buồn tủi.

Giờ đây con dân của Chúa trên khắp hoàn cầu đang hân hoan mừng ngày Chúa đến. Chúa đến để xóa bỏ bất công, Chúa đến ban bình an cho người thiện tâm. Con dân của Chúa nơi đây khát vọng Chúa đến ban tình thương, công lý và hòa bình lại cho Họ Đạo này. Chúa đến! Nguyện xin Người ban cho giáo dân nơi đây một GXTN và một vị Chánh Xứ biết yêu thương, vị tha, khiêm nhường, quảng đại, đừng chống lại nguyện vọng của giáo dân để cha con cùng nhau rao giảng tin mừng, mở rộng nước Chúa và cứu rỗi các linh hồn.

Nhưng Em ạ! Tâm hồn giáo dân nơi đây càng ngày càng nặng trĩu lo âu cho số phận bạc phước của mình, cho tình nghĩa giữa chủ chiên và con chiên càng ngày càng xa cách, nhất là sau cuộc bầu phiếu kín của HĐGM Hoa Kỳ vừa qua tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn.

Như em đã biết: sau những diễn biến của cuộc bầu phiếu trên đây, những vị TGM, GM thiên tả, công khai chống lại quyền bính của Đức Thánh

Cha, điển hình như Tổng GM Hunthausen và Weakland đã lên tới 76 vị, và 160 vị với khuynh hướng không chống đối mạnh mẽ ra mặt nhưng cũng không tuân phục quyền bính Đức Thánh Cha triệt để, còn lại chỉ có 60 vị tuân phục Tòa Thánh Vatican mà thôi.

Với những con số đầu phiếu kín trên đây, những người công giáo với Đức Tin trung thành với Giáo Hội Roma đều hoang mang rằng: không hiểu vị chủ chiên của mình thuộc khuynh hướng nào? Một trong 76, hay một trong 160 hoặc một trong 60. Ước gì vị chủ chiên của em ở bên đó cũng như vị chủ chiên của anh bên này thuộc thành phần một trong 60 em nhỉ! Bởi vậy chúng ta chỉ biết đặt niềm tin nơi tình thương của Chúa thôi, và chỉ có Chúa cũng như những vị chủ chiên của chúng ta mới biết các ngài thuộc khuynh hướng nào. Ngoài ra không một ai biết nổi. Mặc dầu khó khăn như vậy nhưng chúng ta theo lời Chúa dạy mà tỉnh thức:

"Xem quả thì biết cây, cây xấu không sinh quả tốt".

Hay nói cách khác đường lối của Chúa chỉ là yêu thương, khiêm nhường, tha thứ, hợp nhất. Ngoài ra, bề ngoài họ mũ áo xênh xang, môi lưỡi thật ngọt ngào đầy, nhưng thâm tâm họ xa Chúa rồi. Có lần anh đã viết cho em rằng: nhiều GM, linh mục, tu sĩ, v.v.. ì vào sự thông minh khoa bảng của chính họ, họ còn ì vào sự giàu sang và sức mạnh của quốc gia họ, nên trong thâm tâm họ, họ đã khinh thường cũng như không tuân phục Đức Thánh Cha. Viết tới đây anh sức nhớ lại lời Chúa Giêsu phán với ông Manuel ngày 3-5-1985 tại Thorton rằng:

Jesus...

"Some American Bishops were responsible in encouraging the signing of some false documents in Vatican II. Many of my Father's Servants have not preached about morals and the obedience to My Father's Commandments. Religious, Priests and Clergy are consecrated to serve Me; but are not serving Me! The modern world is more important to many of them. Holiness and reverence are very lacking in many of My Servants! They must serve Me! If they do not serve Me, this will lead to destruction. My Servants are not obeying My Mother's messages and requests. My Servants are not taking their Ministries seriously. It is time now.... they must obey!

Many of the Servants of God will not listen to My Mother's and St. Michael's messages. They are causing much confusion in My Church. They must preach to stop Communism, homosexuality and abortion. My Heavenly Messages must be obeyed!

My Servants must change their ways. Satan works and causes great confusion in My Church and Doctrine. There is a new American Catholic Church in the United States.

It is a separation that will branch off the Roman Catholic Church which is not in accordance with Pope John Paul II and the Holy See at the Vatican in Rome. It would be a man-made religion".

(Trích Our Lady of Fatima Weeps Tears, Volume II, page 11)

Thế mà nhiều người còn muốn lừa gạt những tâm hồn chất phác rằng:

"Ta có được phép hoài nghi lòng thành thực và thẩm quyền của vị chủ chăn không? Nếu không có TÀI ĐỨC PHI THƯỜNG, LÂM SAO có thể được Tòa Thánh cất nhắc lên hàng giáo phẩm? ..." (DT số 2 trang 54).

Hoặc:

"Đối với Chính Nghĩa, tổ quốc VN trên hết: "Chúng tôi thẳng thắn nói rằng: chúng tôi không thể vì một CÁ NHÂN Giám Mục để mà quên đi tổ quốc của chúng tôi", với Chính Nghĩa, thà bỏ đạo chứ không bỏ tổ quốc". (DT số 2 trang 32)

Đọc những dòng trên đây chúng ta được quyền hiểu rằng: theo Đức Tin của họ, nếu xa lìa CÁ NHÂN một Giám Mục là xa lìa Thiên Chúa, là bỏ đạo. Anh giả sử rằng nếu vị chủ chiên của chúng ta đã được Tòa Thánh cất nhắc lên hàng Giáo phẩm, nhưng họ thuộc thành phần 76 vị trên đây thì sao?

Tiền đây anh cũng viết vắn tắt cho em vài hàng về khuynh hướng thiên tả, chống quyền bính của Đức

Thánh Cha của Tổng GM Hunthausen:

1. Cho phép áp dụng biện pháp ngừa thai tại các bệnh viện Công Giáo.

2. Áp dụng Giáo Luật một cách sai lầm để tiêu huỷ hôn phối Công Giáo một cách bừa bãi.

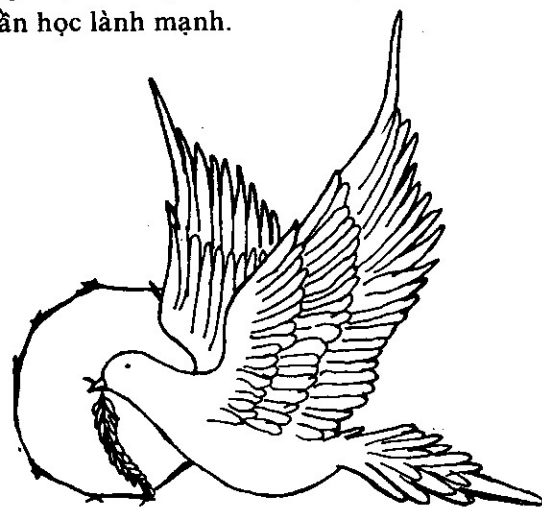
3. Cho phép những người ngoài Công Giáo rước lễ. Cho phép trẻ em rước lễ trước rồi xưng tội lần đầu sau, đồng thời cho phép người Công Giáo được rước lễ tại các nhà thờ Tin Lành.

4. Cho phép các linh mục giải tội tập thể một cách rất bừa bãi thay vì chỉ được áp dụng trong trường hợp khẩn cấp hoặc đặc biệt.

5. Cho phép gia nhập các tổ chức Đồng Tính luyện ái là những nhóm phản nghịch Giáo Lý Công Giáo.

6. Dùng các linh mục đã hồi tục vào công việc giảng huấn hoặc phụng vụ trái với đường lối Giáo Hội Vatican.

7. Cung cấp cho các linh mục và các thầy Đại Chủng Viện những khóa huấn luyện thiếu căn bản về thần học lành mạnh.

Về phương diện chính trị, Ngài đã từng đi biểu tình chống vũ khí nguyên tử, ngài đã từng đòi hỏi chính phủ Hoa Kỳ phải đơn phương dẹp bỏ vũ khí nguyên tử, không cần đòi hỏi Nga Sô.

Ngay tại Giáo Phận Seattle đã có 250 linh mục, nhiều nữ tu và 13,500 giáo dân ký kháng thư gửi sang Vatican phản đối Đức Thánh Cha. Thế mà chẳng thấy "Ai" chỉ họ là chống Giáo Hội, là ly khai cả.

Nhưng Giáo Dân Họ Đạo nơi đây chỉ xin Đức Cha DuMaine hai thỉnh nguyện dựa trên điều Giáo Luật 518, lại bị chính những người anh em "máu đỏ da vàng" cùng chung số phận tự nạn chỉ bới xuyên tạc là chống Giáo Hội, là ly khai. Họ thật vong bản nên quên cả văn chương bình dân của Mẹ VN:

*"Khôn ngoan đá đáp người ngoài
Gà cùng một Mẹ chớ hoài đá nhau".*

Ước gì lúc này LM Dương và các Ngài kia can đảm ngồi lại với nhau một cách công khai, không phải “trong vòng bí mật” nữa để đưa ra một bản “Nhận Định” mới với nội dung tương tự như bản NHẬN ĐỊNH các Ngài đã lên lút lập ra để chống đối giáo dân xin lập GXTN, như sau:

— Trong Cộng Đồng Công Giáo tại đây chúng con cảm thấy lo lắng và hoang mang... có sự nguy hiểm là đang bị hướng dẫn sai lạc.

— Nhiều Đức TGM, ... và nhiều Đức GM... như cố tình hiểu lầm và cắt nghĩa sai lạc thần học.

— Vì lợi ích cho chính các đương sự, vì sự lợi ích cho giáo dân và sự hợp tác chặt chẽ giữa hàng Giáo Phẩm, giáo sĩ và tu sĩ được tốt đẹp hơn. Các Tổng GM và GM không tuyệt đối trung thành với Giáo Hội Vatican nên từ chức...

— Tốt hơn, nên làm sáng tỏ về những hoạt động mục vụ của Đức Cha...?

Sau đó các Ngài và đồ đệ lên tiếng, viết báo la ó mãnh liệt rằng: “Họ đang chống đối Giáo Hội, họ đang ly khai v.v...”

Đó chính là sự thật đấy! Chứ đến nay thời gian đã khá dài, mà linh mục Dương vẫn mò mẫm chưa tìm ra:

“Đâu là sự thật?”

Sở dĩ đến bây giờ LM Dương vẫn chưa tìm đâu ra được sự thật, vì LM Dương cố tình chối bỏ sự thật. Bằng chứng:

1. Những văn kiện đã được chụp phóng ảnh in trên báo Chính Nghĩa số 5, số 15, và số 17 đều là sự thật. Một sự thật không thể chối cãi được.

2. Những sách báo của nhóm Dương gian, chống lại thỉnh nguyện của Giáo Dân Họ Đạo đều là xuyên tạc, nhục mạ, vu khống.

Rồi họ viết tiếp:

...các văn kiện của Đức Giám Mục gửi cho các linh mục hay cho giáo dân Việt nam đều bị những người chống đối cắt xén, xuyên tạc, vá víu, giải thích một chiều theo quan điểm của họ. Đức Giám Mục không hề được ai giúp Ngài để giảng giải ý nghĩa trung thực...” (DT số 2 trang 26.)

1. “Cắt xén, xuyên tạc, vá víu, giải thích một chiều...” ở chỗ nào? Nhóm Dương gian viết như vậy nhưng không trưng được bằng chứng nào cả. Thật trớ trêu hết chỗ nói.

2. “...không hề được một ai giúp Ngài để giảng giải ý nghĩa trung thực”.

Nếu Cha Tịnh và Ông Thiện giải nghĩa thiếu trung thực. Vậy LM Dương và các Ngài kia đã đưa Đức Cha lên tận chín tầng mây đâu hết rồi? Sao không giúp Ngài giảng giải cho trung thực?

Thế rồi, với lá thư đề ngày 25-8-1986 của Cha Tịnh gửi cho giáo dân Họ Đạo mà họ cả gan dám xuyên tạc cho Ngài như sau:

“Trong bức thư đề ngày 25 tháng 8 năm 86, Cha Tịnh đã mặc nhiên tán đồng đường lối của Ô. Trần Công Thiện và Trần An Bài. Cha đã coi phương thức nhục mạ ĐGM và các Linh Mục, Cha coi những lần phá thánh lễ, vác Thánh giá xuống đường là đúng. Cha úp mở “khuyên” giáo dân hãy “Xin vâng”, dù có phải “hy sinh”, dù có phải “trả một giá quá đắt”. Với cái lối khuyên như thế, mọi người thấy được ý Cha muốn nói: “Các con có Chính Nghĩa, nhưng các con không chống nổi bạo quyền DuMaine đâu, xin vâng đi”. (DT số 2 trang 18).

Trở lại sự việc bất đồng ý kiến giữa giáo dân Họ Đạo với Đức Cha DuMaine, ai ai cũng biết rằng: Đức Cha DuMaine quá đầy đủ thần quyền lẫn thế quyền để giải quyết vấn đề này một cách rất dễ dàng và rất ngắn gọn, rất mau chóng. Ngài không cần bất cứ một lực lượng nào, phe nhóm nào ủng hộ giúp đỡ Ngài, Ngài cũng không cần bất cứ cá nhân nào ủng hộ, xen vào để dàn xếp. Đó là điều chắc chắn như vậy.

Nhưng không hiểu vì lý do nào đó, đã 5 tháng trôi qua mà Ngài vẫn cứ kéo dài thêm. Đây là điều làm cho mọi người khó hiểu...?

Thế rồi bàn tay phù thủy nào đó đã từng dùng một số giáo gian ngoài Họ Đạo nhưng lại tự nhận là giáo dân trong Họ Đạo chống lại hai thỉnh nguyện trên đây. Bàn tay phù thủy đó ai cũng phải công nhận rằng:

Họ đã thành công trong việc tạo nên hận thù càng ngày càng chồng chất cho giáo dân Việt Nam tại San Jose này. Những giáo gian này tự nhận là phe ủng hộ Tòa GM, ủng hộ đường lối của Giáo Hội. Vậy họ có biết điều giáo luật 518, đều nằm trong đường lối của Giáo Hội không? Họ biết đường lối của Giáo Hội là yêu thương, bác ái, hợp nhất không? Chắc chắn họ đều biết.

5. Xin phép lạ của những người tâm thương.

Hôm nay, 17 tháng 12, 86, lần đầu tiên trên đất Hoa Kỳ, tôi xin lễ giỗ cho Cha tôi tại một nhà thờ Mỹ. Thật là đau đớn và tủi nhục. Tôi cảm thấy nghẹn ở cổ khi Linh Mục Chủ Tế nói lời mở lễ: "Còn một tuần nữa chúng ta mừng Chúa Giáng Sinh, xin Chúa Cứu Thế mang đến Công Lý và Hòa Bình cho nhân loại nói chung và mỗi người chúng ta nói riêng". Chúa hứa ban sự bình an cho nhân loại nhưng Đức Cha DuMaine lại tước đoạt sự bình an của đoàn chiên Chúa giao cho Ngài chăm sóc, thay vì mang lại công lý lại tạo bất công.

Nghĩ đến cha tôi, tôi hồi tưởng lại ơn lạ mà Cha tôi đã làm để đáp lại lời kêu cứu của chúng tôi trong cơn quốc biến 1975. Cha tôi đã giúp chúng tôi vượt qua nguy hiểm và khó khăn một cách lạ thường và cuối cùng đến được miền đất tự do. Nhân ngày giỗ Cha tôi, tôi chợt nhớ đến những vị công đức hi sinh nhiều cho Cộng Đồng và nay đã khuất bóng. Các vị đó đã nêu gương một đời sống đạo đức tốt lành, hy sinh công của để xây dựng Cộng Đồng trong nhiều năm tháng. Tôi muốn nói đến cụ Vũ Cẩn, ông Nguyễn Văn Hợi, những người tôi quý mến, tôi mong rằng quý vị đã không bao giờ quên cầu bầu cho Cộng Đồng. Tôi tin rằng quý vị ân nhân đó thấy rõ nỗi khó khăn của anh em và giúp Cộng Đồng vượt qua khó khăn như Cha tôi làm cho gia đình tôi. Tôi muốn xin những người rất bình thường đó làm một phép lạ cho Cộng Đồng.

Kết luận

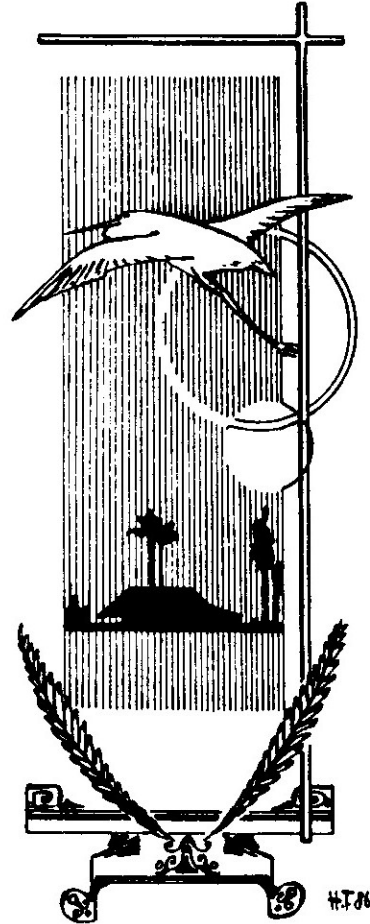
Tôi muốn nhắc lại Đại Lễ Giáng Sinh huy hoàng năm 1984 để chứng minh rằng giáo dân Việt Nam đã tỏ rất nhiều thiện chí, đã thành khẩn, thỉnh nguyện trong sự vâng phục, đã tha thiết nài van tình thương của Cha, nhưng vì đâu Ngài lại không đoái hoài. Ngài lại nghe lời đám nịnh thần để đối xử bất công và tàn nhẫn với đàn con bạc phước.

"Sáng danh Chúa Cả trên trời

Bình an dưới thế cho người thiện tâm"

Ngày xưa, trong đêm Chúa Giáng Sinh, muôn vạn thiên thần mừng hát những lời như trên. Ngày nay, trong mùa Giáng Sinh này, tôi biết có nhiều người thiện tâm trong Cộng Đồng vẫn chưa được bình an. Lạy Chúa Hải Đồng Giáng Sinh, xin cho Công Lý và Hòa Bình sớm đến với Cộng Đồng chúng con.

QUAN SÁT VIÊN

THÀNH LẬP ỦY BAN MỤC VỤ

Để đáp ứng nhu cầu hiện tại của Họ Đạo trong việc GM DuMaine đã hủy bỏ tất cả những Thánh Lễ tiếng Việt trong giáo phận, một Ủy Ban Mục Vụ đã được thành lập cuối tuần qua 12-14-86 tại Họ Đạo NVCTTĐ San Jose.

Ủy Ban Mục Vụ gồm có:

Trưởng Ban	: Ô. Hà Duy Tiến
Phó Trưởng Ban	: Ô. Nguyễn Hữu Quỳnh
	Ô. Trần Văn Cát
	Ô. Ngô Đình Trữ
Thư Ký	: Ô. Nguyễn Văn Trạch
Thành Viên	: Ô. Phạm Lương
	Ô. Nguyễn Đông
	Ô. Ngô Sơn
	Ô. Trần Hội
	Ô. Phạm Quốc Phát

các thánh lễ chỉ vì muốn chứng tỏ cho Tòa GM biết rằng 2 thỉnh nguyện chính đáng trên đây xuất phát từ đại đa số giáo dân trong Họ Đạo, nhưng Tòa GM muốn từ chối nên chỉ còn thiểu số. Để chứng minh điều đó: trước tháng 7 năm 1986, trung bình mỗi tháng giáo dân dâng cúng cho Họ Đạo được 13 ngàn Mỹ kim (tài liệu theo vị thủ quỹ cho biết). Nhưng kể từ tháng 8 năm 1986 đến nay, trung bình hàng tháng LM Dương chỉ thu được 2 ngàn Mỹ kim thôi. (Theo tài liệu của tờ Thông Tin của LM Dương).

Với con số sai biệt như vậy, Tòa GM nghĩ thế nào?

Còn việc thu tiền, đọc sách thánh v.v... trong các thánh lễ là trách nhiệm của BCH nên giáo dân không chấp nhận những phần tử biểu tượng trên đây thi hành việc đó.

Khi chính thức đình chỉ các thánh lễ bằng tiếng Việt Nam, anh hồi tưởng lại những ngày còn trong lao tù CS tại quê nhà. Lúc ấy anh bị tù chung với một cán binh chiêu hồi. Anh này vì bất mãn tội độ với CS nên kín đáo thổ lộ với anh rằng:

“Trước đây tôi nằm trong toán phá hoại của tụi nó, nên khi quân quốc gia từ từ đến làng nào mà chúng tôi thấy, bằng mọi giá chúng tôi phải lên lút bí mật bắn phá, đốt nhà, giết súc vật của nhân dân, nếu được giết vài thường dân... Bỏ chạy, rồi phao dụ rằng: “tụi chúng nó bắn phá đấy!” Ngay lúc đó thì quân quốc gia đã vào trong làng rồi. Thấy vậy ai cũng tin, chúng tôi tha hồ tuyên truyền... nghĩ lại tôi thấy độc ác quá rồi tôi tìm cách ra hồi chánh...”

Em quá hiểu! Con người chỉ vì tự ái, vì quyền lợi phe nhóm riêng tư mà thâm độc như vậy đó. Khi không ưa, họ tìm đủ mọi thủ đoạn để hại nhau, gây mọi khó khăn cho nhau...

Trở lại thỉnh nguyện xin GXTN tại đây, theo lời LM Sullivan, Họ Đạo phải có sẵn 1/2 ngân khoản dự trù. Đó là 1 triệu mỹ kim.

Khi được tin này anh quá chán nản và nhớ lại lời chúa Giê-su nói với các môn đệ: “*Còn các ngươi, các ngươi nói Ta là ai?*” Đáp lại Simon Phêrô nói: “*Ngài là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống*”.

Trả lời của Thánh Phêrô là một lời tuyên bố lịch sử thể nào là đức tin Công Giáo. Tin Chúa có nghĩa là chấp nhận Chúa Giê-su Kitô thật sự là con Thiên Chúa hằng sống. Chính vì niềm tin này của Thánh Phêrô, ngài đã được Chúa Giê-su khen ngợi và gọi ngài là Đá mà trên đó Giáo Hội chúng ta được xây dựng. Tiện đây chúng ta nên biết là danh từ “Đá” được các học giả Kinh Thánh hiểu là Đức Tin. Nói một cách ngắn gọn, Chúa xây dựng Giáo Hội

Người trên Đức Tin mà chúng ta có. Chứ không nhất thiết trên giai cấp lãnh đạo. Thánh Phêrô được kể là nền tảng Giáo Hội vì Đức Tin mà ngài có, chứ không phải vì thánh Phê-rô có hàng ngàn hectare đất, có hàng tỉ Mỹ kim trong ngân hàng hoặc thánh Phêrô nói tiếng Anh giỏi hơn các thánh Tông đồ kia. Khi khác Chúa lại hỏi Thánh Phêrô:

“Phêrô! Con có mến Ta hơn các người khác chăng?”.

Ý Chúa muốn cho Thánh nhân cũng như chúng ta yêu mến Chúa hết lòng.

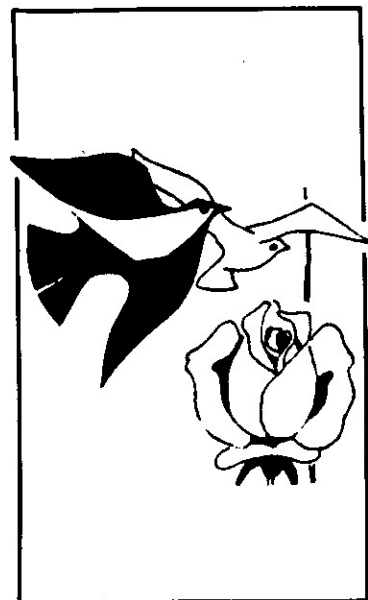
Đó cũng là lý do nữa để Chúa xây dựng giáo hội của Chúa.

Mặc dầu được Chúa khen tụng, chỉ vì Thánh Phêrô TIN YÊU Chúa mãnh liệt. Và cũng vì yêu mến Chúa quá nên thánh nhân đã khuyên Chúa không nên đến thành Gierusalem vì sợ có sự phiền phức xảy ra cho Chúa. Nhưng Chúa quay lại nặng lời với Thánh Phêrô rằng:

“Xéo đi sau ta! Hỡi Satan! Ngươi là cố vấp phạm cho Ta, vì ý tưởng của ngươi không phải là ý tưởng của Thiên Chúa, mà là của loài người”.

Viết tới đây anh thầm nghĩ rằng: nếu LM Dương và các Ngài kia họp lên lập bản “Nhận Định” gửi lên Đức GM John Quinn khi Ngài còn chặn đất giáo dân VN tại San Jose rằng:

“Xin Đức Cha đừng cho chúng nó lập...” Chắc chắn Đức TGM Quinn mượn lời Chúa phán trên đây nguyên rủa những kẻ làm cố cho Ngài vấp phạm trên con đường mở rộng việc truyền giáo và cứu rỗi cho các linh hồn của Ngài. Vì những ý tưởng đó không phải là ý tưởng của Giáo Hội Chúa mà là ý tưởng của bọn người luôn luôn ghen tỵ....

Như em quá biết.

Hồi còn tại quê nhà, một giáo xứ khởi công xây cất nhà thờ, không một nơi nào đầy đủ ngân khoản dự trù ngay một lúc. Luôn luôn là khi bắt đầu giáo dân dâng cúng một số, rồi từ từ... từ từ... dâng cúng tiếp cho đến khi ngôi nhà Cha hoàn thành, việc dâng cúng coi như đầy đủ. Đôi khi có những nơi thiếu hụt đôi chút. Nhưng đến ngày dâng lễ tạ ơn và mở tiệc ăn mừng, các giáo dân xa gần mọi nơi tuôn về tham dự, lúc ấy sự dâng cúng tăng thêm. Kết quả bao giờ cũng dư so với ngân khoản đã chi ra trước.

Cuộc sống đối với giáo dân Việt Nam nơi hải ngoại này cũng vậy. Hơn nữa đời sống bên Hoa Kỳ này ai cũng phải biết: rất ít người mua xe mới hoặc mua nhà đã có đủ tiền trả ngay, tất cả đều phải trả góp hàng tháng. Điều này chắc chắn Tòa GM biết rõ hơn ai hết.

Bởi vậy điều kiện Tòa GM đặt ra là phải có ít 1 triệu mỹ kim ngay thì mới được nâng lên hàng GXTN chỉ là đường lối cố tình từ khước của TGM.

Nếu Tòa GM thực tâm muốn nâng lên hàng GXTN, Tòa GM chỉ cần chấp thuận dự án nói rộng trung tâm Họ Đạo hiện nay theo dự án và sơ đồ ngày 8-7-1986 đã gửi lên Tòa GM và đã thông báo đến các giáo dân, cũng đủ đáp ứng nhu cầu mục vụ cho giáo dân rồi. Tốt hơn nữa, nếu Tòa GM yêu thương giáo dân Việt Nam bằng con tim như lời Đức Cha DuMaine, Lm Sullivan, LM Dương v.v.. thường nói, Tòa GM chấp thuận nâng lên hàng GXTN, rồi cho phép bán Trung Tâm hiện thời đi. Sau đó cho phép mua nơi khác, thiếu hụt bao nhiêu giáo dân từ từ dâng cúng trả góp.

Vì thế điều kiện trên đây Tòa GM đưa ra chứng tỏ rằng: đường lối của Tòa GM chỉ muốn hội nhập giáo dân VN và giáo xứ địa phương thôi. Đồng thời chứng tỏ rằng lá thư ngày 31-5-1984 của Đức Cha DuMaine gửi cho các Linh mục Việt Nam chẳng còn nghi ngờ điều gì là “hiểu lầm” nữa...

Hiện nay trên lãnh thổ Hoa Kỳ nhiều GXTN đã được thành lập với số giáo dân khiêm tốn. Nếu các vị chủ chăn nơi đó cũng đặt nặng vấn đề tài chánh, hầu hết các GXTN này muôn đời cũng không bao giờ có thể thực hiện được.

Sau đây là một số GXTN trong các giáo phận Hoa Kỳ:

Giáo xứ thể nhân tại giáo phận	Số giáo dân
Sacramento, California	2,000
Denver, Colorado	2,000
Panama City, Florida	800
Pensacola, Florida	700
Morgan City, Louisiana	500
New Orleans, Louisiana	10,000
Lincoln, Nebraska	300
Portland, Oregon	4,000
Beaumont, Texas	1,000
Franklin, Texas	800
Wichita Falls, Texas	400
Arlington, Virginia	700
Richmond, Virginia	350

Các giáo xứ kể trên đã được thiết lập một cách dễ dàng và được sự hỗ trợ tích cực của các Đức Giám Mục sở tại. Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose là một cộng đồng lớn với những thành tích xây dựng đáng kể nhưng lại không được trở thành giáo xứ mặc dù hội đủ mọi điều kiện. Cho nên giáo dân nơi đây cảm thấy rất tủi phận, rất bạc phước.

Tuy nhiên, chúng ta tự an ủi rằng: khi xưa Chúa Giêsu chỉ có 12 tông đồ, vẫn có một tông đồ Juda nặng đầu óc tiền bạc. Ngày nay Giáo Hội Chúa thiếu gì những tội tá tham tiền phản lại Giáo Hội cách này hay cách khác. Điển hình như Cố Hồng Y Quốc Vụ Khanh Jean Villot, cố Hồng Y Cody, Tổng GM Marinkus v.v... mà anh đã viết cho em trong thư trước. Các Ngài đều có một gia tài kếch sù nên khi Đức Thánh Cha Phaolo Gioan I lên ngôi Ngài có ý định kiểm tra tài chánh của tất cả những vị cao cấp trong Giáo Hội, và cần thay đổi vài nhân vật trong điện Vatican cũng như bên ngoài, nên bọn Tam Điểm:

“Ăn cơm Giêsu, thờ ma trần thế” này tìm cách giết Ngài.

Để bù đắp lại những vết thương đau đớn trên đây mà những kẻ mệnh danh là tội tá Chúa gây nên. Chúa đã từng ban cho Giáo Hội nhiều vị tội trung của Chúa quá ư là thánh thiện. Điển hình chỉ trong những thập niên gần đây Giáo Hội từng có những vị thánh sống như Cha Thánh Pio Domici, Cha Joe Devlin, Cha già Vũ Thiện Đế (Trà-cổ Hồ Nai), Cha

Nguyễn Văn Hiến v.v... và còn nhiều lắm.

Tiền đây anh cũng viết sơ qua về sự thánh thiện của Cha Nguyễn Văn Hiến.

Anh mới gặp lại một người quen mới tới cư ngụ tại Los Angeles. Họ cũng được ơn trở về với Chúa rồi, do sự thánh thiện của Cha Hiến thức tỉnh. Người đó cho anh biết vắn tắt:

“Cha Hiến rất đạo đức, rất chân tu. Cuộc sống khắc khổ đầy Bác ái, vị tha, yêu thương, hy sinh quảng đại của Ngài làm cho tù nhân cải tạo chúng tôi suy tư rồi chúng tôi trở về với Chúa rất nhiều trong thời gian bị tù chung với Ngài. Ngài sống rất xứng đáng là một linh mục Công Giáo. Ngài là nguồn an ủi lớn lao cho đám tù nhân cải tạo chúng tôi. Ngài yêu thương mọi người, Ngài thường nhường miếng ăn ngon cho những ai ốm yếu hoặc già cả. Nhờ Ngài chúng tôi rất lên tinh thần để chịu đựng gian khổ do Chúa thử thách. Nhiều anh em chúng tôi rất cảm động cảm phục Ngài, có người nghĩ thầm rằng: Ngài là Chúa Giêsu trá hình. Khi được trả tự do Ngài đã tình nguyện xin được ở lại với chúng tôi cho đến khi nào hết tù cải tạo Ngài mới xin về. Điều này đã làm cho bọn công an cũng phải ngạc nhiên, mền nể Ngài...”

Phải chăng đây là những vì sao sáng chói trên nền trời Giáo Hội. Đây là những viên ngọc quý tỏa ánh sáng tình yêu của Thiên Chúa.

Em ạ! Lúc này là lúc Chúa muốn thử thách Đức Tin, Đức Cậy và Đức Mến của Giáo Hội, nên chúng ta thường gặp nhiều thứ đạo đức giả hình. Ví dụ: nhiều kẻ lợi dụng lòng mến Chúa của những tâm hồn đơn sơ chất phác để phỉnh gạt, nên họ thường in hình Chúa vắc thánh giá, hình Đức Mẹ v.v... In kinh Đền Tạ Trái Tim Cực Thánh Đức Chúa Giêsu, kinh Hòa Bình v.v... lẫn chung những bài báo rất xuyên tạc cùng trong một tập sách báo của họ khiến cho độc giả lầm tưởng họ thực là những tâm hồn “đạo đức và hoàn thiện”.

...Nếu không có họ chống phá, Cộng Đồng Công Giáo San Jose nơi đây đã không phải chịu đau khổ và nhất là đã được thiết lập GXTN lâu rồi.

À! Em còn hỏi anh về **BẢN NHẬN ĐỊNH** của Cha Thiệp cũng như vai trò của Ngài trong việc hòa giải.

1. Thực khó tìm sự thật về vấn đề này. Hầu hết độc giả khắp nơi khi đọc Bản Nhận Định này đều cùng chung một lập luận rằng: nếu Bản Nhận Định của Cha Nguyễn Đức Thiệp hoàn toàn có lợi cho Tòa Giám Mục, chắc chắn TGM cũng như LM Dương đều cho **CHỤP PHÓNG ẢNH ĐẦY ĐỦ 9** trang không thiếu một chữ rồi cho in trên các sách

báo một cách sâu rộng ngay khi Cha Thiệp mới trình lên Đức Cha DuMaine, chứ không đợi đến sau khi Đức Cha DuMaine đi dự HĐGMHK về, rồi mới công bố “vắn tắt” như vậy.

2. Còn về sứ mạng của Ngài lại càng uẩn khúc hơn nữa: khi thì nói là sứ giả của Sứ Thần Tòa Thánh, khi nói là Hòa Giải, lúc này lại nói là Đức Cha DuMaine nhờ cậy v.v... Hơn nữa khi gặp đại diện giáo dân Họ Đạo Ngài cho biết Ngài đã đưa ra những biện pháp với Đức Cha DuMaine như CN số 21 trang 21 đã phổ biến (có bằng chứng cụ thể Ngài đã nói với Đại diện giáo dân Họ Đạo như vậy). Nhưng theo Bản Nhận Định Tòa GM mới cho phổ biến lại ngược lại.

Thật đúng như lời các cụ đã dạy:

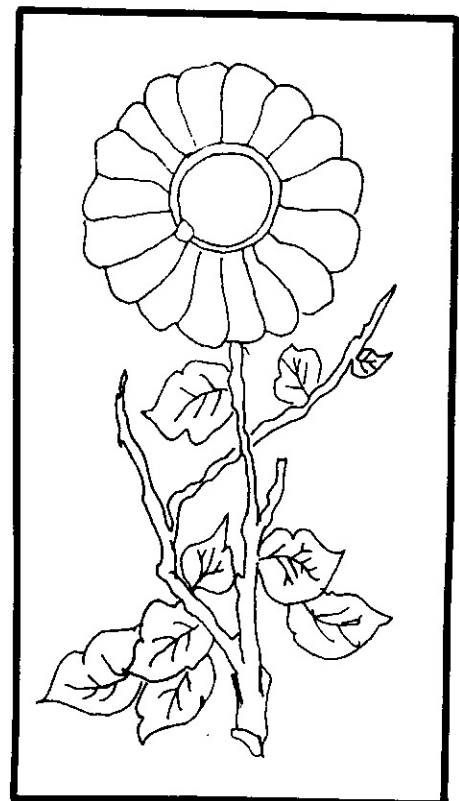
“Đo được lòng sông lòng biển, chẳng ai đo được lòng người.”

Em ạ! Đời là thế đó! Đời thực lắm chua cay!

Vậy anh mong em sửa soạn tâm hồn sốt mến để mừng ngày Chúa đến. Chúa đến để xóa bỏ bất công. Chúa đến đem bình an, công lý cho con dân Chúa nơi đây.

Thân ái.

Hướng tâm hồn về Cộng Đồng cũ của em trong ngày Chúa đến.

VĂN NGHỆ GI

CHỦ ĐỀ "THÂN PHẬ

*DO HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠC
TẠI TRƯỜNG TRUNG HỌC ANDREW HILL (C*

CHÚA Đến : Ban Hòa Bình - Hoan Lạc

CHÚA Đến : Đem Công Lý - Tình Thương

CHÚA Đến : Xóa Hội Nhập - Kỳ Thị

CHÚA Đến : Chống Đàn Áp - Bất Công

**GIÁNG SINH 1986 : HỌ ĐẠO CHỜ ĐÓN GIÁO
XỨ THỂ NHÂN NHƯ TIN MỪNG CỨU RỒI**

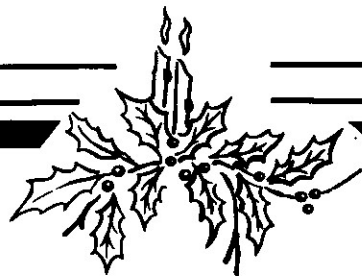
**GIÁNG SINH 1986 : GIÁO DÂN ĐÓN MỪNG
CHÚA GIÁNG SINH QUA PHẦN TRÌNH DIỄN :**

- *Các vũ điệu dân tộc thật điêu luyện*
- *Các bài thánh ca lung danh trên thế giới do nghệ thuật tổng hợp của các ca đoàn họ đạo và các nam nữ danh ca được nhiều người mến mộ.*
- *Nhiều vở hài kịch cười ngây ngất, cười bể bụng, cười suốt đêm Giáng Sinh.*

GIÁNG SINH 1986 "KẾT THẠ HƯƠNG"

TỔ CHỨC LÚC 7 GIỜ TỐI NGÀY 24-12-1986
(Nhà Thờ Họ Đạo 685 Singleton Road, San Jose)

g

**MỞ ĐẦU CHƯƠNG TRÌNH VĂN NGHỆ LÀ
LỄ VỌNG GIÁNG SINH, VỚI PHẦN SUY
NIỆM SÁCH THÁNH DO CÁC TU SĨ PHỤ
TRÁCH**

**SAU PHẦN VĂN NGHỆ, CÁC GIÁO DÂN
CÙNG ĐI THAM DỰ ĐẠI LỄ GIÁNG SINH
BẰNG TIẾNG VIỆT NĂM**

ĐÀO CỦA TỰ DO - KHÔNG PHÂN BIỆT TÔN GIÁO

LỄ GIÁNG SINH ĐÁNG NHỚ NĂM XƯA CỦA CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN SAN JOSE

Những biến cố quan trọng thường xảy ra trong giai đoạn lịch sử đặc biệt, với nguyên do thúc bách riêng và sự thành công nhiều khi quá mức dự trù. Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam Giáo Phận San Jose, đã trải qua 10 mùa Giáng Sinh, mỗi năm một vẻ, nhưng chương trình mừng Lễ Giáng Sinh được xem là tung bừng nhất, được tổ chức trong khung cảnh đặc biệt nhất, với tâm trạng căng thẳng nhất, cộng với niềm hy vọng tràn đầy nhất của toàn thể giáo dân: Giáng Sinh năm 1984.

1. Giai đoạn lịch sử của Cộng Đồng.

Hẳn mọi người còn nhớ, tiếp theo thư đề ngày 31 tháng 5 năm 1984 của Đức Giám Mục Pierre DuMaine gửi cho các Linh Mục Việt Nam xác định chính sách mục vụ của Ngài đối với người Công Giáo Việt Nam, gần 2,000 giáo dân đã ký thỉnh nguyện thư ngày 2 tháng 6, 1984, xin Đức Cha thành lập Giáo Xứ Thể Nhân theo tinh thần giáo luật 518. Một Ủy Ban Đặc Nhiệm được thành lập để giúp ý kiến cho Ban Chấp Hành trong cuộc vận động này. Ngày 18 tháng 6, 84, Ban Chấp Hành và Ủy Ban Đặc Nhiệm gửi cho Đức Cha DuMaine một bức thư dài 8 trang trình bày những lý lẽ yểm trợ cho thỉnh nguyện trên của Cộng Đồng Giáo Hữu.

Bức thư này cũng đã được phổ biến trong Đại Hội Công Giáo Việt Nam toàn quốc lần thứ hai tổ chức tại thành phố Ngọc Lan (New Orleans), Louisiana, vào tháng 7, 84. Trong thời gian thỉnh nguyện này LM Giuse Nguyễn Văn Tịnh đang nghỉ bệnh dài hạn và Cố LM Dominico Vũ Thanh Tường được cử giữ chức vụ Quyền Giám Đốc Trung Tâm. Sau khi dự Đại Hội trở về, Cha Quyền Giám Đốc đột ngột qua đời sau khi xem đá banh tại San Francisco với Cha Dương và Cha Chính.

Đầu tháng 8, 84 Cha Tịnh trở lại nhiệm sở nhưng không được giữ chức Giám Đốc và ai cũng thấy rằng Đức Cha có ý định thay thế Cha Tịnh. Bầu

không khí tại Trung Tâm rất ngột ngạt, giáo dân càng khó chịu hơn khi được tin các Linh Mục trẻ tố cáo với Đức Cha rằng Cha Tịnh đã hướng dẫn sai lạc Cộng Đồng và vì vậy cho nên giáo dân mới lập thỉnh nguyện. Lời tố cáo này sai và vô căn cứ vì Cha Tịnh đã đi nghỉ bệnh từ đầu tháng 5, 84. Đầu tháng 10, 84, một nguồn tin mật cho biết Đức Cha đã chọn xong người thay thế Cha Tịnh để tiến hành chính sách đồng hóa vì Cha Tịnh đã công khai ủng hộ thỉnh nguyện của giáo dân. Một cuộc họp mật của Ban Hành Động được triệu tập và đi đến quyết định tổ chức biểu tình tại sân parking nhà thờ Maria Goretti vào chiều thứ bảy 13 tháng 10, 1984. Tin biểu tình được loan ra vào lúc 3 giờ trưa hôm ấy nên chỉ có Đài Truyền Hình VN băng tần 48 có mặt vào lúc 6 giờ. Vào phút chót vì không thiết lập được hệ thống âm thanh bên ngoài nên Ban Tổ Chức quyết định thực hiện bên trong nhà thờ với lý do tương trình cùng giáo dân công việc của Ủy Ban Đặc Nhiệm sau 3 tháng hoạt động.

Sau phần Phúc Âm, Tiến Sĩ Trần An Bài, đại diện Ủy Ban Đặc Nhiệm, lên máy vi âm tường trình và đồng thời kêu gọi giáo dân quyết tâm vận động và cầu nguyện cho thỉnh nguyện chính đáng của Cộng Đồng. Đáp lại lời kêu gọi, toàn thể giáo dân quỳ xuống, giang tay đọc 3 Kinh Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng Danh. Đài truyền hình đã ghi được hình ảnh của buổi cầu nguyện thật cảm động này. Trong khi đó ở cuối nhà thờ 2 biểu ngữ khổng lồ được trưng lên với hàng chữ trắng trên nền đỏ: (1) Bishop DuMaine, listen to your people; (2) We want a personal parish (Canon Law 518). Đó là hai biểu ngữ đầu tiên của cuộc tranh đấu. Hình ảnh này đã được đăng trên Chính Nghĩa số 1. Cha Tịnh tỏ vẻ sững sốt trước sự việc xảy ra quá bất ngờ; Ngài không dự tính được phương cách ngăn chặn. Ngài kêu gọi giáo dân bình tĩnh và trong Thánh Lễ này Ngài đã khóc hai lần. Có lẽ Ngài buồn vì không

được biết trước về buổi cầu nguyện như vậy và chắc chắn rằng Bề Trên sẽ trút trách nhiệm trên Ngài. Cha Sở Sullivan được cấp báo và Ngài vội vàng bước sang nhìn 2 biểu ngữ. Ngày hôm sau Đức Giám Mục được báo cáo là giáo dân biểu tình trong Thánh Đường!

Trong buổi cầu nguyện, giáo dân chấp thuận đề nghị gửi một quyết nghị lên Đức Giám Mục. Vì quyết nghị ngày 13 tháng 10, 84 đã dùng những từ ngữ quá gay gắt nên Tòa Giám Mục đã hoàn lại và yêu cầu Ban Chấp Hành trình bày lại về hình thức lẫn nội dung để Đức Giám Mục dễ xử xét. Sau nhiều phiên họp nội bộ và hội ý với Luật Sư, Ban Chấp Hành và Ủy Ban Đặc Nhiệm đã hoàn tất một Bản Thỉnh Nguyện rất xúc tích và rõ ràng, trình bày trên giấy có đánh số hàng của Luật Sư. Thỉnh nguyện mang chữ ký của 36 thành viên Ban Chấp Hành và Ủy Ban Đặc Nhiệm nhắc lại nguyện vọng của gần 2,000 giáo dân đã đệ trình Đức Giám Mục nhưng chưa được thỏa mãn. Thỉnh nguyện này đã khiến Tòa Giám Mục lúng túng vì biết rằng với sự cố vấn của luật sư am hiểu Giáo Luật còn có thể đi xa hơn nữa nếu thỉnh nguyện không được giải quyết ở cấp giáo phận. Tuy nhiên, Đức Giám Mục được trấn an bằng lời đề nghị cho ngâm tẩm thỉnh nguyện đến cuối năm 1984, Ban Chấp Hành sẽ mãn nhiệm và thỉnh nguyện cũng sẽ vô hiệu luôn.

Thấy được kế hoạch câu giờ của Tòa Giám Mục, Ban Chấp Hành đã tổ chức cấp tốc cuộc bầu cử. Tiến Sĩ Trần An Bài được mời làm chuyên viên kỹ thuật cùng với 3 Linh Mục đồng chủ tịch giám sát cuộc bầu cử. Trong hai ngày 1 và 2 tháng 12, 84 có 1301 giáo dân trên 18 tuổi tham dự cuộc đầu phiếu để chọn 27 vị Trưởng Khu và Phó Trưởng Khu. Ngày 8 tháng 12, 84, các vị vừa đắc cử cùng với các Trưởng Hội Đoàn hay Phong Trào Công Giáo Tiến Hành họp lại bầu vị Chủ Tịch. Giáo sư Trần Công Thiện được tái đắc cử với đa số phiếu tuyệt đối. Ngày 14 tháng 12, 84, Ban Chấp Hành 84-86 làm lễ tuyên thệ và trình diện với giáo dân tại nhà thờ Maria Goretti. Trong quyết tâm phục vụ Cộng Đồng trong nhiệm kỳ mới, Ban Chấp Hành quyết định tổ chức một chương trình Mừng Giáng Sinh vô tiền khoáng hậu, chứng minh sự trưởng thành của Cộng Đồng, xứng đáng được hưởng một giáo xứ thể nhân.

2. Chương trình Đại Lễ Giáng Sinh vĩ đại.

Cái vĩ đại thứ nhất là chương trình Ca-Vũ-Nhạc và Thánh Lễ Giáng Sinh được tổ chức tại hí viện rộng lớn và xinh đẹp nhất San Jose: Center for the Performing Arts, với 3,600 chỗ ngồi. Theo lệ thường, hí viện không hoạt động vào chiều áp Lễ Giáng Sinh vì nhân viên cần nghỉ lễ. Tuy nhiên, nhờ tài ngoại giao của Ông Chủ Tịch Ban Chấp Hành, Cộng Đồng được xử dụng nơi này vào chiều 24 tháng 12, 84.

Cái vĩ đại thứ hai là Cộng Đồng có Ban Đại Hợp Xướng lớn nhất vùng với gồm 100 ca viên do sự hợp tác của 4 ca đoàn. Các ca sĩ nổi tiếng tại địa phương đều có mặt, cùng với sự góp phần của nhà soạn kịch tài danh Vũ Anh Việt, khu Milpitas, vũ sư Mây Ngân, và các mầm non soạn trẻ khác của Cộng Đồng trong một chương trình đặc sắc kéo dài 2 giờ 30, dưới ánh sáng và kỹ thuật tân kỳ của hí viện.

Cái vĩ đại thứ ba, là sự hiện diện lần thứ nhất của Đức Giám Mục Pierre DuMaine giữa Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam trong đêm Giáng Sinh. Có lẽ Đức Giám Mục không bao giờ quên buổi lễ vô cùng long trọng này và sự ru ái của Cộng Đồng đã dành cho Ngài. Vì vậy, sau này, mỗi khi muốn nhắc đến sự liên lạc với Cộng đồng, Ngài thường đề cập đến sự kiện Ngài đến với đoàn chiên trong đêm Giáng Sinh đầy ánh sáng giữa gần 4000 giáo dân. Ngài đã vào hí viện giữa hai hàng rào danh dự của các em thiếu nhi Thánh Thể, thành viên Ban Chấp Hành, và được hộ vệ bởi 4 võ sư, luôn luôn ở cạnh Ngài bên ngoài cũng như bên trong hí viện. Ngài vào hí viện giữa tiếng tung hô và vỗ tay kéo dài cho đến khi Ngài an tọa. Giây phút quan trọng và uy nghi nhất có lẽ là lúc Ngài ban huấn từ. Trong y phục đen

tuyên với mũ và băng thắt lưng màu đỏ, Ngài đứng trước Ban Đại Hợp Xướng trong đồng phục màu trắng và đồng dạng nói với đoàn chiên những lời tốt đẹp nhất trong đêm Giáng Sinh. Ngài đã nhận lời chúc mừng của Ông Chủ Tịch BCH, đại diện cho toàn thể giáo dân và một bó hoa tươi từ tay một em bé xinh đẹp của Cộng Đồng. Ngài ra về trong những tiếng vỗ tay tiễn biệt và tiếng hát chúc mừng Giáng Sinh của Ban Đại Hợp Xướng "I wish you a Merry Christmas and a Happy New Year".

Trước Thánh Lễ đồng tế do 8 Linh Mục Việt Nam cử hành có nghi thức rước tượng Chúa Hải Đồng đi chung quanh hành lang hí viện. Tiếng hát ban Đại Hợp Xướng thật tuyệt diệu và tôi đã tham dự một Thánh Lễ Giáng Sinh sốt sắng nhất trong đời.

Sau Đại Lễ Giáng Sinh này nhiều người thắc mắc không hiểu tại sao Cộng Đồng đã tiếp đón Đức Giám Mục nồng hậu và tốt đẹp như vậy mà tại sao Ngài vẫn không nghĩ đến nguyện vọng của đoàn chiên?

3. Cái ngây thơ của một số người Mỹ.

Cũng trong năm 1984, Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình của Giáo Phận nhóm họp dưới sự chủ tọa của Đức Cha DuMaine. Thừa lệnh Đức Giám Mục, Ủy Ban dự thảo một thư luân lưu kêu gọi giáo dân phản đối chương trình sản xuất vũ khí nguyên tử của Hoa Kỳ. Thư này nêu lý do là Hoa Kỳ phải làm gương cho Nga Xô bằng cách đơn phương tuột thang trước rồi Nga Xô sẽ làm theo. Chúng ta có thể ngạc nhiên về lý luận ngây ngô này của một số người Mỹ chưa bao giờ có kinh nghiệm sống với Cộng Sản.

Trở về với Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, có Linh Mục Việt Nam nói với Đức Giám Mục rằng, USCC cho biết tổng số người Công Giáo Việt Nam trong giáo phận độ 9,000 so với tổng số người tị nạn là 70,000. Hai con số này chỉ là phỏng định không thể kiểm chứng được. Qua sự tiếp xúc và liên lạc từ trước đến nay Họ Đạo ghi tên được 4,000 người. Nếu bảo rằng số người đã vào Giáo Xứ Mỹ hoặc chưa bao giờ liên lạc với Cộng Đồng lên đến 5,000 là điều vô lý không thể tin được. Con số này được đưa ra để thuyết phục Đức Giám Mục rằng số 4,000 người ủng hộ Cha Tịnh vẫn là thiếu số so với tổng số 9,000 giáo dân.

Bây giờ Đức Giám Mục DuMaine mới biết sự

thật là những con số trên không có thật. Số giáo dân thâm lặng mà người ta thường khoa trương chỉ là ảo tưởng.

4. Thế còn Giáng Sinh năm nay, 1986?

Cổ nhân nói. "Cái lưỡi không xương, nhiều đường lắt léo". Đức Giám Mục DuMaine đã nói trước đàn chiên những lời hoa mỹ trong Lễ Giáng Sinh 1984 mà thỉnh thoảng Ngài vẫn nhắc lại như: "Ta thương các con hơn các con tưởng. Ta lo cho các con hơn những điều các con trông thấy... Nhưng trên thực tế lời nói có đi đôi với việc làm không? Nếu có, giáo dân Họ Đạo đâu phải gian truân như thế này. Gần đây nhất, trong phiên họp ngày 5 tháng 12, 86, Cha Tổng Quản Sullivan nói với phái đoàn đại diện Họ Đạo: "Đây là những điều minh xác các ông phải tin vì đó là lời của Đức Giám Mục". Giáo dân Việt Nam đâu có khờ dại, nhắm mắt nghe lời Cha Tổng Quản. Có gì bảo đảm rằng lưỡi của Đức Giám Mục không lắt léo, mà nếu chúng tôi chứng minh được Đức Giám Mục không nói thật thì Cha Tổng Quản tính sao, Đức Giám Mục có dám từ chức không?

Trong 11 năm qua, từ ngày đặt chân trên mảnh đất tự do này, giáo dân Việt Nam tại giáo phận San Jose được hưởng các phép Bí Tích và Thánh Lễ bằng tiếng Việt như Giáo Hội Mẹ đã dự liệu có đoàn con lưu lạc sống tha hương nơi đất khách. Vì tự ái, Đức Giám Mục đã cấm các Bí Tích và Thánh Lễ Việt Nam bằng tiếng Việt trên toàn lãnh thổ địa phận của Ngài, đoạt mất quyền thủ đắc của giáo dân từ bao nhiêu năm qua, bất chấp phần rỗi linh hồn của họ. Đức Giám Mục tàn nhẫn với dân, đó là quyền của Ngài, song chắc Ngài sẽ phải trả lẽ trước mặt Chúa. Chức tước càng cao trách nhiệm càng nặng. Các Giám Mục được Chúa chúc phúc để mang đến bình an và ơn cứu rỗi cho đoàn chiên được Chúa giao phó, nhưng vì nghe lời nịnh bợ, vì tự ái cá nhân, vì chính sách chính trị không hợp thời, Đức Cha DuMaine đã làm khổ dân, mang đến hận thù và chia rẽ thay vì tình thương và an bình, mang đến sự bất mãn thay vì hòa hợp, mang đến sự oán trách thay vì hòa giải. Đây là Mùa Giáng Sinh đau khổ nhất của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam mà Đức Cha DuMaine phải chịu trách nhiệm trước mặt Chúa và Ngài không thể đổ lỗi cho đám nịnh thần.

Vậy tại sao họ đi ngược lại, chống lại điều giáo luật trên. Họ thường gây gỗ, chửi tục tĩu rồi đã thương các giáo dân Họ Đạo trong các thánh lễ. Sau đó lại mồm năm miệng mười rằng: “Bọn Cộng Sản phá lễ”.

Họ tự cho họ là “đạo đức và toàn thiện”. Vậy tại sao họ không cùng nhau dâng kiến nghị lên Đức Cha DuMaine xin Ngài giải quyết vấn đề đáng tiếc này càng sớm càng tốt hầu đem lại sự an lành chung cho giáo dân VN tại San Jose này. Điều này thực rất đẹp lòng Chúa, đẹp lòng Giáo Hội, thương giúp Đức Cha, nhất là đem lại tình anh em ruột thịt Việt Nam ty nạn với nhau càng thêm thấm thiết.

Đối với nhóm Dương gian, Giai đoạn 1 coi như tạm xong. Bây giờ là thời gian Giai đoạn 2 bắt đầu. Đó là việc đình chỉ các Thánh Lễ bằng tiếng Việt Nam.

Tòa GM viện cớ là có những người phá Thánh Lễ. Nhưng Tòa GM không cần tìm hiểu nguyên do tại đâu và cũng không cho điều tra ai là kẻ chủ mưu hoặc đồng lõa phá thánh lễ. Hay nói cách khác, nếu Tòa GM công tâm, kẻ nào phá Thánh Lễ thì áp dụng biện pháp kỷ luật trên với kẻ đó. Nơi nào Thánh Lễ bị phá rối không thể cử hành được thì đình chỉ tại nơi đó.

Tại sao ĐGM không tìm hiểu nguyên nhân, cho điều tra kẻ gian mà lại cấm tất cả các nơi. Quả thực đây là một mưu rất thâm độc. Vì Tòa GM biết rằng: giáo dân VN ai cũng ước ao được dự thánh lễ bằng tiếng mẹ đẻ của mình. Bây giờ thánh lễ bị đình chỉ hết, phe ủng hộ TGM tha hồ bô bô tuyên truyền, đổ tội cho giáo dân Họ Đạo làm rối loạn nên các thánh lễ bằng tiếng Việt Nam bị cấm hết.

Giáo dân VN đơn sơ ít người hiểu được âm mưu thâm độc này nên họ bất mãn với những người đang hy sinh gian khổ để xin hai thỉnh nguyện. Vì thế cảnh giáo dân Việt Nam căm hờn lẫn nhau càng ngày càng chồng chất, và càng lan rộng. Rồi đến một lúc nào thật chín mùi. Lúc ấy là thời điểm giai đoạn ba của họ sẽ bắt đầu,

Đâu là nguyên nhân để tạo nên âm mưu đình chỉ các thánh lễ bằng tiếng Việt Nam?

Như em quá biết.

Từ ngàn xưa, trong một Cộng Đoàn dân Chúa BCH (còn gọi là HĐGX hoặc Chánh Trương, Trùm, Xá) luôn luôn được giáo dân lựa chọn rồi bầu lên theo thể thức phổ thông đầu phiếu. Các vị này là những người cộng tác đắc lực giúp các linh mục trong công việc mục vụ. Họ là những người hiểu biết nguyện vọng và nhu cầu thiêng liêng của giáo dân, nên họ làm việc cho giáo dân và vì giáo dân một cách vô vị lợi.

Nếu vì lý do nào đó, đa số giáo dân bất tín nhiệm, họ phải từ chức.

Vì thế khi hầu hết đa số giáo dân nơi đây đồng thanh xin 2 thỉnh nguyện, BCH Họ Đạo hầu hết đứng về phía giáo dân. Điều này đã từng làm phật lòng Tòa GM San Jose nên linh mục Sullivan đã tự ý giải nhiệm BCH đương nhiệm dân cử này. Thay vào đó Ngài tự ý cử 23 người khác thay thế. Trong số 23 người này đa số không ở trong Họ Đạo, số còn lại cũng chỉ là những hạng người bất mãn chống lại 2 thỉnh nguyện. Điều này gây cho giáo dân Họ Đạo rất bất mãn.

Tuy đã được chỉ định nhưng những người này không thi hành công tác do LM Sullivan trao phó được vì bị giáo dân phản đối quyết liệt.

Biết mình không thể dùng áp lực bắt giáo dân tuân phục được, nên chỉ còn cách dùng thần quyền mà thôi. Nếu giáo dân không chấp nhận những người này coi như họ đã làm rối loạn trong các thánh lễ. Vin vào cớ này Ngài lại sẽ ra lệnh đình chỉ các thánh lễ bằng tiếng Việt Nam.

Quả thực điều này đã đương nhiên xảy ra vào ngày 6-12-1986 tại hội trường nhà xứ Lucy's và tại nhà thờ Most Holy Trinity như tờ TH số 7 trang 11 và số 8 trang 14 đã nói trước.

Về phía giáo dân Họ Đạo cũng đã được biết kế hoạch này từ lâu và tiến trình sẽ từ từ xảy ra như thế.

Khi lệnh đình chỉ các thánh lễ được loan báo, phe ủng hộ Tòa GM hoan hỉ, đắc thắng. Điển hình là khi LM Bose vừa tuyên bố đình chỉ thì ông V-S cười hề hả nhảy múa tung tăng.

Trong lúc ấy những người làm nòng cốt của nhóm Dương gian cười chào mừng thành công mỹ mãn. Bằng chứng những người này, khi giáo dân Họ Đạo vào trong nhà thờ ngồi nghiêm chỉnh thì họ tay cầm máy ảnh, máy quay phim chạy lung tung trong nhà thờ và chụp hoặc quay đủ thứ bất chấp cả lệnh không được dùng những loại máy này trong nhà thờ của LM Sullivan.

Còn việc giáo dân Họ Đạo ngưng đóng tiền trong

TIN • TỨC

GIÁO DÂN VIỆT NAM ĐI THÁNH LỄ TẠI NHÀ THỜ CHÍNH TÒA ST. PATRICK (Tin San Jose)

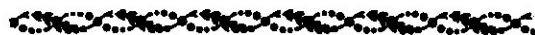

Sau quyết định hủy bỏ các thánh lễ bằng tiếng Việt trên toàn địa phận San Jose, hơn 800 giáo dân Việt Nam đã đồng loạt đến tham dự thánh lễ tại Nhà Thờ Chính Tòa, số 389 E. Santa Clara St., San Jose lúc 10 giờ sáng Chúa Nhật 14/12.

Trái với dự đoán của giới truyền thông Hoa Kỳ cũng như của Tòa Giám Mục San Jose, các giáo dân Việt Nam đã tham dự thánh lễ này trong sự ôn hòa và bình an mặc dầu vẫn tôn trọng lời kêu gọi của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý Hòa Bình là tiếp tục ngưng đóng góp cho đến khi hai thỉnh nguyện của Giáo dân được Đức Giám Mục DuMaine cứu xét.

Trong suốt thánh lễ, hai hệ thống truyền hình ABC và CBS đã theo dõi mọi diễn tiến của Giáo dân Việt Nam nhưng không có một diễn tiến nào được ghi nhận là thiếu tinh thần xây dựng và không ôn hòa. Sau thánh lễ, Ông Trần Công Thiện, Chủ tịch Ban Chấp Hành đã dành cho phóng viên của Hệ Thống Truyền Hình ABC 15 phút phỏng vấn đặc biệt, Ông Trần Công Thiện đã nhấn mạnh đến trách nhiệm của Tòa Giám Mục San Jose về việc cất các Thánh lễ Việt Nam và Giáo dân Việt Nam hiện nay đi lễ chỉ với tinh thần giữ đạo chứ không thông hiểu những gì Linh Mục chủ tế muốn nói. Các Giáo dân sau đó đã phân phát bức thư ngõ đến các Giáo dân Mỹ.

PHẢN ỨNG CỦA GIÁO DÂN TRƯỚC VIỆC ĐỨC GIÁM MỤC DUMAINE HỦY BỎ CÁC THÁNH LỄ BẰNG TIẾNG VIỆT NAM (Tin San Jose)

Các Giáo dân tại San Jose đã rất đau buồn trước quyết định của Đức Giám Mục DuMaine về việc hủy bỏ tất cả các thánh lễ bằng tiếng Việt Nam có từ 11 năm nay, kể từ khi người Việt tị nạn rời bỏ quê hương đầu yêu bởi sự thống trị của Cộng Sản.

Suốt 11 năm nay, hằng tuần, người Công giáo Việt được quyền lựa chọn đi bất cứ thánh lễ nào thích hợp theo giờ giấc của mình từ Hội Trường của các Thánh Đường St. Lucy, Campbell cho đến Thánh Đường Our Lady of Peace, Santa Clara, từ Thánh Đường Most Holy Trinity, San Jose cho đến Thánh Đường St. John, Milpitas.

Theo nguồn tin của nhiều giới quan sát thì việc hủy bỏ những thánh lễ bằng tiếng Việt của Đức Giám Mục DuMaine đã xác nhận phần nào những nguồn tin về ý muốn đồng hóa và hội nhập những người tị nạn Việt vào Giáo xứ Mỹ, cũng như kế hoạch xóa bỏ bàn cờ để xây dựng lại một thế cờ theo ý muốn của Tòa Giám Mục.

Trong suốt tuần qua Họ Đạo NVCTTĐ đã quyết định bằng tính cách ôn hòa và bất bạo động trong những phản ứng đối với Tòa Giám Mục về quyết định hủy bỏ các thánh lễ Việt Nam tại San Jose.

GIÁO DÂN VIỆT NAM ĐI DỰ THÁNH LỄ TẠI NHÀ THỜ MARIA GORETTI (TIN SAN JOSE)

Hơn 1,000 Giáo dân Việt Nam đã tham dự các Thánh Lễ bằng tiếng Mỹ tại Nhà Thờ Maria Goretti từ chiều thứ bảy 13/12 và sáng Chúa Nhật 14/12. Đa số Giáo dân Việt-Nam đã trả lời qua các cuộc điện đàm phỏng vấn của giới truyền thông là họ đã không thông hiểu thấu đáo những gì các LM chủ tế đã nói, và đó là một thiệt hại lớn lao cho đời sống đức tin của họ.

GIÁO DÂN VIỆT NAM ĐI DỰ THÁNH LỄ TẠI NHÀ THỜ ST. JOSEPH (Tin Mountain View)

Hơn 400 Giáo dân Việt Nam đã xuôi về Nhà Thờ St. Joseph để tham dự Thánh lễ bằng tiếng Mỹ, lúc 10 giờ sáng ngày Chúa Nhật 14/12/86 dưới quyền chủ lễ của LM Tổng Quản Sullivan.

Được biết trong thánh lễ này ở phần cho rước Minh Thánh Chúa, Tiến Sĩ Trần An Bài đã được rước lễ bởi chính LM Sullivan, Tổng Quản Địa Phận. Được biết, trước đây 2 người lãnh đạo của Cộng Đồng là Ông Trần Công Thiện và Tiến Sĩ Trần An Bài đã bị Đức Giám Mục DuMaine rút phép thông công, tuy nhiên 10 ngày sau đó, 2 Ông đã chính thức đệ đơn kháng cáo lên Tòa Thánh và cả GM DuMaine, nên bản án vạ tuyệt thông đã đình chỉ, chưa có hiệu lực thi hành.

Khi được phỏng vấn về việc cho Tiến Sĩ Trần An Bài rước lễ, chính LM Tổng Quản Sullivan cũng đã phải xác nhận hành vi kháng cáo của 2 Ông Trần Công Thiện và Tiến Sĩ Trần An Bài là đúng với luật Giáo Hội và việc cho Tiến Sĩ Trần An Bài chịu lễ là đúng với Giáo Luật.

TIẾN SĨ TRẦN AN BÀI TRẢ LỜI CHO HỆ THỐNG TRUYỀN HÌNH PHÁP QUỐC, ÂU CHÂU (TIN SAN JOSE)

Tiến Sĩ Trần An Bài đã dành cho hệ thống Truyền Hình Pháp Quốc Âu Châu một cuộc phỏng vấn đặc biệt lúc 10 giờ sáng ngày thứ hai 15/12 trong vòng một tiếng đồng hồ và được trực tiếp truyền hình tại Âu Châu ngay sau đó.

Tiến Sĩ Trần An Bài đã cho khán thính giả Âu Châu hiểu rõ về hai thỉnh nguyện chính đáng của Giáo Dân Việt Nam tại San Jose cũng như trình bày mọi diễn tiến của công cuộc vận động đấu tranh suốt 5 tháng nay, đặc biệt những hình ảnh Cảnh sát và chó săn đàn áp giáo dân Việt Nam qua cuốn video tape đã làm cho chuyên viên thu hình cũng như phóng viên Armand Rossi đã sửng sốt và bàng hoàng khi thấy nhân quyền và quyền tự do tín ngưỡng bị chà đạp bởi một vị Giám Mục có một không hai trong lịch sử Giáo Hội Thế Giới. Khi được hỏi về những lời phát biểu của LM Eugene Boyle, Phát ngôn Viên Địa Phận về việc đấu tranh của người công giáo Việt Nam tại đây có tính cách chính trị hơn là tôn giáo, Tiến sĩ Trần An Bài đã trả lời cho phóng viên Armand Rossi như sau:

“Một giáo xứ thể nhân cho người công giáo Việt Nam để bảo tồn văn hóa và đời sống đạo đức Á Đông và một linh mục Chánh Xứ biết thương giáo dân, có những nhịp đập cùng với hàng ngàn trái tim Việt Nam ngàn đời yêu dấu quê hương không Cộng Sản thì làm sao có tính cách chính trị ở đây. Lời phát biểu của LM Phát Ngôn Viên Địa Phận như vậy thì tự nó đã đánh giá cho những người lãnh đạo ở Địa Phận này”.

Nhân danh Họ Đạo NVCTTĐ, Tiến sĩ Trần An Bài đã tặng cho Hệ Thống Truyền Hình Pháp Quốc, Âu Châu một cuốn video dài 3 tiếng đồng hồ ghi lại mọi diễn tiến đấu tranh từ ngày 29/7 đến Nhà Thờ Maria Goretti với quang cảnh chó và cảnh sát và cả cuộc vận động đấu tranh tại Hoa Thịnh Đốn.

THƯ NGỎ CỦA MỘT GIÁO DÂN

Kính gửi: Quý vị giáo dân ủng hộ Tòa Giám Mục.

Trong nhiều tháng tranh chấp giữa Họ Đạo NVCTTĐ và Tòa Giám Mục, cũng như nhiều giáo dân khác, tôi không đứng về phía nào cả, là vì tôi chưa có đủ cơ hội để thu lượm những tài liệu, tin tức của hai bên để biết rõ đầu đuôi câu chuyện.

Nhưng sau nhiều tháng trời phân tích tỉ mỉ và đọc tuần báo Chính Nghĩa cũng như những tài liệu khác của nhóm bên Tòa Giám Mục, và qua những hành động của hai bên (kể cả bạo động) tôi đã lột được mặt nạ của nhóm người ủng hộ Tòa Giám Mục, qua những lời giải thích tóm tắt dưới đây.

VỀ PHƯƠNG DIỆN THỰC CHẤT.

Với một lối nhìn khách quan cho thấy tất cả hai phe như là các anh em trong một đại gia đình. Khi các anh em của mình xin một giáo xứ thể nhân lên Tòa Giám Mục, thì đáng lẽ ra tất cả chúng ta hãy cùng nhau giúp nhau để đạt được thỉnh nguyện trên. Vì thỉnh nguyện đó rất hợp lý, hợp thời và còn giúp cho đức tin của chúng ta từ già đến trẻ, từ bé đến lớn càng ngày càng phong phú hơn và còn để có một chút gọi là tập quán phong tục Việt Nam không bị Mỹ hóa quá sớm. Với các sắc dân như Do Thái, Tàu (điển hình như ở Việt Nam Chợ Lớn), Mễ, Ý, Bồ Đào Nha.... mặc dầu họ ở trên đất Mỹ đã qua nhiều thế hệ, nhưng họ vẫn giữ được nếp sống tập quán của họ, hướng chỉ là mới có hơn một thập niên trên đất Mỹ như chúng ta. Đây không có nghĩa Mỹ hóa là xấu, nhưng chúng ta phải biết phân tích rõ ràng thế nào là Mỹ hóa? Thời gian là lúc nào? Như thế nào mới thuận tiện và có lợi cho mọi người và cái gì chúng ta phải làm, và cái gì chúng ta không

nên làm. Nếu các anh em ủng hộ Tòa Giám Mục không muốn có giáo xứ thể nhân, và không muốn giúp anh em của chính mình, thì xin quý vị hãy im lặng để cho các giáo dân Họ Đạo NVCTTĐ, Ban Chấp Hành và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình làm việc. Ngược lại những người ủng hộ Tòa Giám Mục lại còn phá đám, gây hoang mang cho tất cả giáo dân. Xin quý vị nếu không muốn giúp thì đừng có phá người khác. Thí dụ như trong một gia đình có hai người con, người anh học hành thông minh giỏi giang, người em thì dốt nát ngu đần. Một hôm người anh đến xin tiền ba má để mua một chiếc xe đạp, với hy vọng là mỗi ngày sẽ chở em mình đi học, bởi vì trường học xa xôi. Nhưng thay vì nói thêm vào để giúp anh mình hoặc im lặng thì người em lại nói khoác nói lác với ba má và vu khống cho người anh để ba má đừng cho tiền cho người anh mua xe đạp, và vì bé bỏng dốt nát, nên ba má có khuynh hướng chiều người em hơn, và không cho tiền người anh. Vì vậy chính người anh lẫn người em mỗi ngày phải đi bộ trên 5 cây số để đi học mỗi ngày. Và rồi dần dần người em vì nản và lười biếng nên bỏ học và đi hoang, và đến lúc biết hối hận thì đã hơi muộn, nhưng không có nghĩa là đã muộn.

Tục ngữ có câu "nếu mình không muốn người khác hại mình, thì đừng hại người ta". Vậy xin tất cả các anh em ủng hộ Tòa Giám Mục hãy cùng nhau đắn đo và bàn luận kỹ trước khi muốn làm một điều gì, xem điều đó có hại cho người khác không. Hãy thương yêu anh em đồng bào chúng ta như Chúa Jesus đã nói "Hãy yêu thương người khác như chính mình ta vậy".

Riêng về vụ giáo dân Họ Đạo NVCTTĐ không chấp nhận Cha Dương về làm Chánh Xứ Họ Đạo là vì Ngài ủng hộ Tòa Giám Mục chống đối lại ước nguyện của giáo dân, và còn muốn đồng hóa giáo dân ta vào trong xứ Mỹ. Vậy mà quý vị còn cứ cố biện minh cho Cha Dương, thật là một điều quá vô lý, sự thật đã quá rõ ràng, ngay cả đứa trẻ con 3 tuổi cũng hiểu rõ. Cho nên tôi hoàn toàn ủng hộ tối đa cho hai thỉnh nguyện mà giáo dân Họ Đạo NVCTTĐ đã nêu lên trong báo Chính Nghĩa.

VỀ PHƯƠNG DIỆN NGÓN LUẬN.

a. Băng nhựa Cha Thiệp.

Quý vị cắt xén sửa đổi cuốn băng nhựa cha Thiệp làm sai lạc dư luận, và còn mục đích bán lấy tiền làm lợi tức riêng cho chính mình. Bằng chứng là Cha Thiệp đã lên tiếng yêu cầu ngưng ngay những hành động đó, vì nếu những hành động đó là điều "Chính Nghĩa" thì Cha Thiệp đã không có những hành

động đó như ở trên. Tôi chỉ nói vắn tắt vậy thôi. Và tin chắc là quý vị đã hiểu rõ.

b. Sự vâng lời.

Quý vị đã đưa chữ “vâng lời” ra làm đề tài cho sự chống phá lại các anh em bên Chính Nghĩa, quý vị đã dùng chữ “vâng lời” một cách mù quáng. Vâng lời để chia rẽ, vâng lời để mất phong tục nề nếp giống tổ tiên, nếu không muốn nói là “mất gốc” vâng lời để gây hận thù, vâng lời để đưa các giáo dân càng ngày càng xa với đức tin của người công giáo... Mục đích quý vị đưa chữ “vâng lời” ra là để tranh giành ghế ngồi, tranh giành chức tước của các anh em của chính mình hơn là để vâng lời thật sự và chân thật. Thử hỏi nếu Đức Giám Mục Du Maine khuyên các anh em hãy trở về Việt Nam dùng “đức tin” và sự “vâng lời” để rao giảng lời Chúa cũng như để nâng cao tinh thần đức tin, thì tôi biết chắc là không một ai có thể làm được chuyện ở trên. Vậy xin quý vị hãy đừng có khoác lác nhiều chữ “vâng lời”. Hay hơn hết là quý vị hãy cùng ngồi xuống với nhau để bàn kỹ lại. Không phải cứ vâng lời là sẽ đem lại mọi hạnh phúc yêu thương cho tất cả loài người. Xin quý vị hãy mở lại báo Chính Nghĩa các số cũ ra đọc mục “vâng lời” để hiểu rõ thêm.

Và mới gần đây nhất, tôi và một số bạn bè đi dự lễ tại nhà thờ Most Holy Trinity. Từ trước tới nay những người bạn này của tôi cũng không thiên vị về phe nào cả. Nhưng sau khi nghe chủng sinh Vũ Liễu thông dịch lá thư của ông Chủ tịch cộng đồng, từ tiếng Anh qua tiếng Việt một cách thêm bớt ra mặt, đã làm cho hầu hết Giáo dân phẫn nộ. Và ngay cả chúng tôi cũng thấy sự gian trá của một chủng sinh mới lớn, miệng còn hôi sữa. Vậy mà một số người ủng hộ Tòa Giám Mục vẫn bênh vực cho chủng sinh Vũ Liễu. Chính vì thế tất cả bạn bè tôi đã thấy được rõ bộ mặt thật của nhóm người ủng hộ Tòa Giám

Mục. Thì ra từ trước đến nay, nhóm người này chuyên môn chủ động cho sự chia rẽ của các giáo dân. Bây giờ chúng tôi quá rõ về những mưu mô của những người này.

VỀ PHƯƠNG DIỆN HÀNH ĐỘNG

Hàng tuần tôi thường đi dự lễ Việt Nam tại các nhà thờ ở các khu như Sunnyvale, Campell, San Jose.... và tôi đã chứng kiến tận mắt những điều mà các anh em phía ủng hộ Tòa Giám Mục đã hành động một cách quá đáng như: giật máy quay phim của người khác, chửi bới đánh đập các em phát báo Chính Nghĩa, chửi rủa những người trong Ban chấp hành cũng như những người trong Ủy ban bảo vệ Công Lý và Hòa Bình. Ngược lại những nạn nhân kể trên không hề chửi bới hoặc có những hành động bạo lực nào đối với những người hay phá phách kể trên. Thật là một điều đáng khen, họ biết nhịn nhục, kiên nhẫn, xứng đáng là những anh chị cả trong gia đình, xứng đáng với danh xưng của họ là Chính Nghĩa. Thật vậy họ chỉ muốn đem Công Lý và Hòa Bình đến với tất cả mọi người, để rồi một ngày gần đây chúng ta sẽ không còn chia rẽ cạnh tranh mà sẽ sống trong cảnh hòa bình và chân thật.

Về các ý thức trên tôi trân trọng yêu cầu quý vị ủng hộ Tòa Giám Mục hãy ngồi xuống và nghĩ lại những gì quý vị đã làm, đã viết, đã vu khống... xem những điều đó có đúng hay sai. Xin quý vị hãy nghĩ lại và tôi hy vọng một ngày không xa quý vị sẽ tìm thấy ánh sáng trong tình yêu của Chúa Kitô.

Kính chào,
Một giáo dân ở Sunnyvale
Xuân Vinh

Đem chính-nghĩa để thắng hung-tân
Lấy chí-nhẫn mà thay cường-bạo

Đoản Văn này cho Chúa Giáng Sinh.

Đoản văn này cho Chúa, cho những tất tưởi nhục nhằn của kiếp người di hành tỵ nạn không nơi ăn chốn ở, không đón tiếp chào mời, chỉ vì những bộ hành ấy là mang vóc dáng nghèo nàn thuộc tầng lớp ăn bữa hôm lo bữa mai.

Đoản văn này cho Chúa, cho giá buốt đêm đông phủ vây rừng núi sương đồi mấp mô với hàng trăm bá huyền bí nhìn trần giới qua đi trong nhạt nhẽo những nhơ. Rặng cây cạnh lộ quan kia nào biết chi những rung động của thiên giới đêm nay đang chuẩn bị cho một biến cố lấy lòng nhân thế.

Đoản văn này cho Chúa, cho sương phủ chân trời, cho mờ tối đi vào tâm trí nhân sinh. Nào có ai màng đến một sự kiện xuất hiện biến đổi hướng đi lịch sử con người và con người chỉ biết vùi mình vào giấc ngủ êm ấm qua đêm lạnh ngạt trần.

Đoản văn này cho Chúa, cho tiếng gió rít gào qua rặng thông ngút ngàn đang đàn tấu một bản trường ca cho hình ảnh người vào lòng nhân thế giữa sự thờ ơ của chính thân hữu quên bằng ngàn ngàn lời sấm từ xưa để lại.

Đoản văn này cho Chúa, cho thịnh không nặng trĩu sương phủ dật dờ, nào biết chi đâu tiếng hát tự trời cao đồng vọng vào thôn xóm nghèo nàn Belem lác đác những căn nhà nhỏ hẹp, những hang núi hốc khe mù tối.

Đoản văn này cho Chúa, một bé thơ oe oe giữa đêm buốt tê tái tình nhân thế đọa đày. Chúa hay chăng những gì loài người mơ ước và Chúa đến như hoàng tử thiên giới nhưng đón chờ nồng tiếp là những lặng im chán chường và hơi thở của súc vật hơi mùi cỏ lạ.

Đoản văn này cho Chúa, kẻ mang đi sứ mệnh từ một đêm đen dày đặc không trăng sao không đăng ký kết lượ không đến với tuyên ngôn hợp luận truyền thanh. Chúa đến với một biệt luận: "Trẻ thơ nằm trong máng cỏ". (LC. 2, 12)

Đoản văn này cho Chúa, cho máng cỏ hôi mùi nước miếng của bầy thú lừa bò kết tụ ngày ngày lớp lớp vát vương đó đây, những cụm cỏ khô vô vị, vô duyên, vô phẩm chất, nhưng chúng lại là những hình ảnh sống động chân thực diễn tả tâm trạng nhân thế ngày Chúa đến với trần gian.

* * *

Ôi những cọng cỏ khô, chỉ cần một xác chất cứng cõi không còn sự sống người sẽ đổ đầy vào bụng thú vật nhưng có những gì làm nên chất dinh dưỡng cho bầy thú đó nảy nở sinh động. Những cọng cỏ khô, những con người đến với Chúa đêm nay mà tâm hồn họ đã chết cứng tự bao giờ. Cõi lòng trở nên băng giá, tê tái, buốt lạnh. Cõi lòng đã hóa thành

cung đèn điện đài của ma vương quỷ dữ phủ vây với âm khí rờn rợn với một làn sáng nhạt xanh mù tử địa.

Ôi những cộng cố héo, chúng đã úa tàn theo màu tháng mất dần sự sống, chúng bị cắt đi khỏi thân cỏ triển nở để nằm trơ trơ vô duyên bất động. Biết bao người tới Chúa đêm nay mà tình đã úa nát mà tim óc đã rã rời màu tháng bị sóng tội trần gian vùi dập tan hoang tàn tạ. Họ đến Chúa khác nào như một thể bất động đứng đó ngây ngô trước truyền nhiệm tuyệt vời mà nào có hay Thiên Chúa đang khởi hành công cuộc xua đuổi thần chết cho ta.

Ôi những cộng cố úa, chúng bị ung thối từ những ngày trên cánh đồng bát ngát. Không khí trong lành, hơi sương buổi sáng, bình minh lung linh, hoàng hôn triu mộng, mưa rơi ngả mát, tất cả đều vô nghĩa những cộng cố úa bắt đầu chết. Bao tâm hồn đứng bên nhan Chúa đêm nay thực sự đã chết tự bao giờ. Vóc dáng ấy, nụ cười ấy, khoe mắt ấy sắc thắm như đã chết, trong hình hài ẩn hiện sự chia ly, sự giã từ của tinh anh biệt khỏi xác thân rã rời là chứng tích cuộc đời đã vào mùa thu tàn tạ ân tình Thiên Chúa.

Ôi những cộng cố tàn, bị súc vật ăn nửa chừng rồi quăng bỏ lại, chúng mất hết hình hài rồi còn chỉ là biểu tượng cho gầy đổ tan hoang của biết bao cuộc đời thương yêu lũng đoạn, cho bao gia đình tan rã lia đời, cho bao hợp tan tan hợp từng đợt sóng dồn lên dập xuống như lớp bụi cát chuyển hình đời đổi mang nghĩa vô thường ảo ảnh đơn côi. Họ đứng nơi đây, bên trẻ Giê-su, mang tương lai mờ tối vô định. Lung công xuống với chất chứa tháng năm tội lỗi. Có gì dâng Chúa đêm nay.

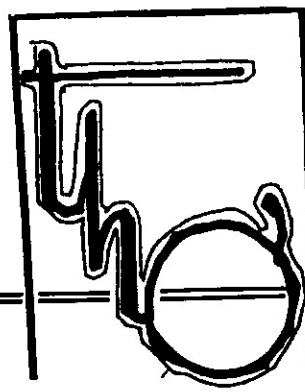
* * *

Đoạn văn này cho Chúa, cho cuộc đời trải dài ba mươi ba năm thăng trầm trời nổi, có huy hoàng, có thê lương, có tranh chấp, có bồn ba, có biện luận, có ngục tù, có chết chóc. Và trước sau chung quanh Ngài là những cộng cố, ôi những cộng cố rũ rạc mà vẫn được Chúa thương, những cộng cố úa mục mà vẫn được Chúa hộ đỡ, những cộng cố khô gầy mà vẫn được Chúa nâng niu, những cộng cố héo tàn mà vẫn được Chúa chăm non giữ gìn.

Đoạn văn này cho Chúa, cho trẻ nằm trong máng cỏ, cho trẻ đến sống với tội nhân, cho trẻ bạn bè cùng người u tối, cho trẻ đem niềm tin cho những cộng cố không tương lai, không quê hương, không địa vị, không thân hữu.

Xin những phút linh thánh ấy cho người.

LINH TỬ

CHÚA TA TỶ NẠN PHẬN TA VIỄN XỨ

*Sinh trong hốc đá Bê-lem
Chào đời trong chốn hang hèn bấy nhiêu,
Con người gian khổ muôn chiều!
Độc tài hãm dọa thủ tiêu tức thì!*

*Gia đình Thánh phải ra đi,
Ngôi Hai mang phận thân di tản buồn .
Thánh Gia cũng vượt đường trường,
Tìm nơi nương ẩn quê hương xứ người!*

*Nay ta lưu lạc cuộc đời,
Lang thang sống khắp quê người buồn tênh!
Chúa ta tỵ nạn lênh đênh!
Phận ta viễn xứ bồng bềnh bất an!*

*Quê hương dưới ách bạo tàn,
Xứ người giữa xót xa ngàn đắng cay!
Trong cơn bão loạn cuồng này,
Bá quyền độc đoán dọa đầy chiêm con!*

*Độc tài bạo Chúa Nê Rông?
Hay loài rắn độc cuồng ngông hoang tàn?
Khác gì Hê Rốt dã man,
Muru tìm hại Chúa giết toàn trẻ thơ!*

*Từ xưa cho đến bây giờ,
Ta yêu Giáo Hội, kính thờ Chúa ta!
Chủ trương căm lẽ Mi Sa,
Khác chi Cộng Sản yêu ma điên cuồng.*

THIỆN HẢI

chuyện phiếm:

Y HỌC THƯỜNG THỨC

BỆNH

Mộng Du

Bệnh mộng du là một thứ tâm bệnh, nguy hiểm và hay lây. Bệnh này không những nguy hiểm cho chính bệnh nhân mà còn nguy hiểm cho những người xung quanh, chung chạ với bệnh nhân nữa.

ĐỊNH NGHĨA

Mộng: là mộng mơ, mơ mộng. Là lòng ước muốn, ham thích, chẳng hạn như mơ mộng chiếc ghế Chánh Xứ, ghế Chủ tịch Cộng Đồng, Chủ tịch Quân, Cán, Cuộc v.v...

Du: Là đi, di chuyển, du lịch. Ví dụ như trần thủ ở mãi nhà thờ Maria Goretti, mà mò mẫm lên tận nhà thờ Campbell, nhà thờ Most Holy Trinity để phá đám, để đọc danh sách 23 vị được “toàn dân kính mến” hoặc thông dịch láo lếu, thêm bớt xằng bậy, bất kể tư cách của một Chủng Sinh. Ngoài ra, theo nghĩa đen là người dốt nát, kém cỏi mà thích được nổi tiếng về địa hạt văn chương nên thích ra báo; khoái đeo kính râm, đọc sách Thánh để “sô ếp” cái bản mặt mình, để được nổi tiếng, ít nhiều có liên quan đến bệnh mộng du, nhưng đây mới chỉ là bệnh nhẹ, có thể uống thuốc, tắm quất sơ sài là khỏi.

TRIỆU CHỨNG

Người mắc bệnh mộng du thường hay ngồi một xó, bấm độn, đoán mò. Đôi lúc, có cử chỉ như người điên ở nhà thương Biên Hòa, vì cho rằng mình vừa khám phá ra một diệu kế, một phương pháp và đoán trúng một sự việc ở cách xa, thật xa, như từ San Jose đến mãi tận Washington DC chẳng hạn.

Bệnh mộng du được chia ra làm 2 thời kỳ:

THỜI KỲ THỨ I:

Hay tụ tập rồi bấm độn, đoán mò. Vì đoán mò, nên thường cãi nhau như mổ bò trong các cuộc họp. Giới báo chí gọi bệnh này là “nằm nhà viết phóng sự”, giới Quân Sự thì gọi là “Hành quân bằng bút chì mờ”, giới bói toán Tây Phương gọi là “Re move Ruaze” nghĩa là rờ mu rùa, còn giới “bình dân giáo dục” thì gọi là phương pháp “ăn ốc nói mò”.

THỜI KỲ THỨ II:

Khi vi trùng MD (mộng du) hoạt động ở giai đoạn này, bệnh nhân thường có khuynh hướng đưa sự đoán mò của mình, của những người đồng bệnh, lên báo chí và thường hay khoe ở ngân hàng, chẳng hạn như TIN... HÃO ngân hàng và đã từng làm cho nhiều khách hàng ĐỨT TIN. Khi bệnh nhân đã ở vào thời kỳ quyết liệt này, thường thấy xảy ra biến chứng cười một mình, quay mặt vào xó; thích bấm độn, đoán mò, chẳng hạn như người ta đi Washington DC trên 20 người, thì “độ” là 3, 4. Phái đoàn ở hẳn trong Hotel thì bấm độn là ở ngoài Hotel, những lúc ấy mắt bệnh nhân thường sáng lên, nhắm lại bất thường, trông giống như hình ảnh ở San Francisco zoo, một buổi chiều cuối hạ vậy. Khi thấy những hiện tượng này xảy ra cho bệnh nhân là lúc vi trùng MD đã tung hoành đến mức hết thuốc chữa, hết nước, mà y giới Hoa-Kỳ gọi là “no more medicine” hoặc “no more water”. Ở giai đoạn này, bệnh nhân thường hay bị biến chứng từ mộng du sang hoảng du nghĩa là la hoảng, la vô tội vạ, la toác

miệng với báo chí Việt Nam tại Hải ngoại, với nào là kháng thư, khiếu nại thư, thắc mắc thư v.v... và được báo giới đáp lễ bằng cách cười ruồi, phê gọn: “ngớ ngẩn” vào hồ sơ phúc đáp.

PHƯƠNG PHÁP PHÒNG NGỪA:

Không ăn uống, chung đụng, đàn đúm, tụ tập với những người hồ nghi mắc bệnh. Đừng lai vãng đến những địa danh mà chữ cuối cùng thường có như: Da, Ti hoặc ell, ví dụ như The Alameda, Goretti, Snell vì những nơi này, xem ra, theo viện Pasteur, thường có vi trùng cúm dỏ!!

Coi những người mắc bệnh như những người điên, khóc cười bất tử, đừng lưu tâm đến họ, nhất là đừng bắt tay với họ, tự nhiên vi trùng vô phương xâm nhập vào cơ thể vốn đã có kháng sinh Chính Nghĩa và CLHB. Nếu có việc cần đến hình ảnh như Thẻ xanh, đoàn tụ gia đình, nên chụp sẵn ở downtown San Jose, vi trùng sẽ không có dịp “dính” vào người mình được.

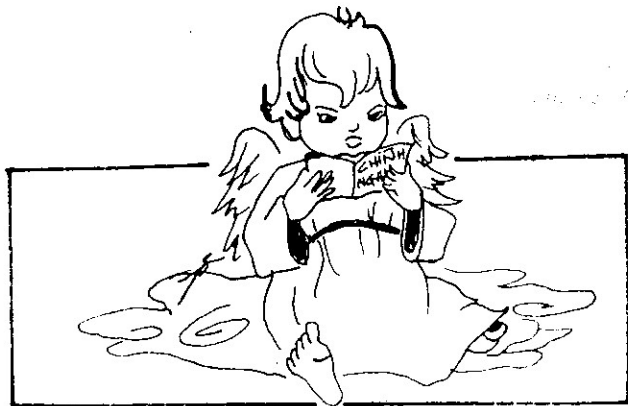
PHƯƠNG PHÁP TRỊ LIỆU:

Dán những hình ảnh, dữ kiện, hoặc ghi âm trước tâm mắt và tai của bệnh nhân. Lấy 2 cây tăm xỉa răng chống 2 mí mắt bệnh nhân lên thật cao, càng cao càng tốt, nếu trợn tròn trắng lại càng tốt hơn, để bệnh nhân có thể trông và nghe thật rõ sự thật.

— Để roi mây vào mông bệnh nhân, càng mạnh càng tốt; ky kháng sinh C.S.

— Đứng ngọ (nửa đêm) trối hai tay và để bệnh nhân đứng trên cầu Golden Gate, ho khê một tiếng, bệnh nhân giật mình, phóng tới như căn bệnh mông du cố hữu, sẽ dứt tuyệt bệnh, người nhái lại có thêm job, kiếm ăn nuôi vợ con.

Doctor **VÕ THÁNH VẠN**, M.A. Q.U.Y
Cựu Giám Đốc Nhà Thương Biên Hòa

DANH

NHÂN

KIM

CỔ

*Việt Nam thì có giặc Hồ,
Hoa Kỳ thì có Cha Bose đàn cò!
Tần Thủy Hoàng giết học trò,
Hoặc đem chôn sống; đốt kho sách đầy.
Néron độc ác bên Tây
Vua Lê Long Đình bên này trời Nam.
Việc dân xét ở long sàng,
Thích nghe ton hót, bá quan tấu trình.
Bao nhiêu sư, sãi bỏ mình,
Nạn nhân của lũ gian manh nịnh thần!
Cam Bốt có bốn triệu dân,
Ba phần tư đã mộ phần cỏ xanh.
Thủ phạm Pol Pot đích danh,
Một người tàn độc, nõ phanh thây người!
Ngày nay lắm chuyện ở đời,
Tình vi, khoa học hơn thời cổ nhân.
Ám mưu, toa rập giết dân,
Máu tuy không đổ, tình thần nát tan.
Bầy chiên xum họp một đàn,
Đem chia ba, bốn lòng, gan chia phần!!!*

*Ở đời sống phải có nhân,
Lưới trời lồng lộng, cao thẳm mắt thần.
Đường trần luân chuyển khách trần,
Ám dương khép, mở, lòng nhân mãi còn!*

LÊ THỊ NHU HOA

CHUYỂN HƯỚNG

Milpitas, ngày 15 tháng 12 năm 1986

Kính gửi

Tuần Báo Chính Nghĩa, Số 685 Singleton Rd,
San Jose, Ca. 95111

Như lòng nguyện ước, tôi xin gửi tặng quý báo tâm
check 25 \$, tiền bồi hoàn từ Tòa Báo Trái Tim Đức Mẹ cho tôi. Tôi là
độc giả lâu năm của báo này, nay không muốn đọc nữa. Lý do của việc
chấm dứt ủng hộ Báo Trái Tim Đức Mẹ, như nhiều người đã biết, là qua
công việc của Cha Bê Trâm Đồng Đồng Long, LM. Bernabe Nguyễn Đức Thiệp,
mấy lúc gần đây, làm ăn chẳng ra sao cả, hơn nữa, dường như Ngài
đã đi tái chánh đê lo mọi việc, ít ra là bằng cơ vào "Dưới bóng nhua của Cha
Thiệp" mới được phát hành.

Tôi rất chán nản và thất vọng mà nghĩ rằng: "Cộng anh xúc tếp mới
cò..." và từ nay về sau, sẽ gửi tiền xin lễ, thông công ở những
cơ quan từ thiện khác như Trái Cũ Di Linh, Bê Trâm, tốt hơn công việc mà
tôi đã làm từ trước đến nay. Đại Hội Thánh Mẫu 1987 tôi cũng sẽ rời
phà, không lên lời như trước nữa, Chác Đức Mẹ cũng nhận lời tôi xin.

Vài hàng vẫn tốt, kính chúc Tuần Báo Chính Nghĩa, Giáo Dân Công
Giáo VN tại San Jose được Chúa Thánh Thần, Đức Mẹ và Thánh Cả Jose
cùng ban, thỏa nguyện.

Kính thư,

Hoàng Ngọc Vân

Quine Hoàng Ngọc Vân

		1886
PAY TO THE ORDER OF <u>Hoàng Ngọc Vân</u>		Dec 6 1986
<u>Twenty - five only</u>		\$ 25 ⁰⁰ / ₁₀₀
FOR <u>Refuse</u>		DOLLARS
FOR <u>Refuse</u>		
00001886 0000120029900121797810		

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN: GUƠNG ANH DŨNG.

Vương quốc Hồ Sinh, mùa đông năm Bình Dân 1986, thời tiết như có vẻ lạnh lẽo hơn mọi năm. Bầu trời lúc nào cũng âm đạm, xám xịt như phủ màu tang. Không một ánh nắng. Đêm dài tưởng như vô tận. Gió lạnh từ phương Bắc kéo về buốt giá, se thắt.

Ngoại cảnh có tang thương thay đổi nhưng lòng người Hoài Quốc trước sau như một. Không khí đấu tranh vẫn sôi sục và những hoạt động tại Doanh Tuần Giáo có vẻ trở nên mạnh mẽ hơn. Tháng 12, những người theo Thiên Giáo chuẩn bị tinh thần mừng đại lễ Thiên Sai Giáo Chủ Giáng Trần cách đó gần 2000 năm khi Ngài mang sứ điệp An Hòa cho những người thành tâm thiện chí. Những biển cổ đồn dập vào đầu tháng 12 tại Hồ Sinh khiến người Hoài Quốc bản khoăn lo lắng cho niềm vui của ngày đại lễ sẽ không được trọn vẹn. Hoàng đế Thạch Đồ Ma ra chiếu chỉ ngưng các cuộc tế tự của người Hoài Quốc trên toàn lãnh thổ Hồ Sinh càng làm cho dân chúng ở Doanh Tuần Giáo thêm tuyệt vọng và chán nản. Mặc dầu cuộc binh biến đã bước vào tháng thứ năm và phải đối đầu với sự cứng rắn của Triều đình, niềm tin tưởng mãnh liệt vào sự tất thắng đã giữ vững tinh thần đoàn kết của dân chúng. Sự đoàn kết này lại một lần nữa thể hiện trong những ngày họ chuẩn bị cho cuộc đại lễ. Dầu Triều đình cố tình gây khó khăn rất nhiều, những chuẩn bị cho đại lễ Giáng Trần tại Doanh Tuần

Giáo như một minh chứng hùng hồn cho sự nhiệt thành và niềm tin sắt đá của một giống dân nổi tiếng về lòng sùng đạo.

Ngày 13 tháng 12, Doanh Tuần Giáo mang một bộ mặt khác thường. Lúc bảy giờ vào khoảng giờ Mùi, không khí trong Doanh phủ vô cùng tấp nập. Trong gian đại sảnh, một nhóm đông dân chúng gồm đủ nam phụ lão ấu hăng say sắp xếp và hoàn tất những công việc cuối cùng cho tờ hịch Chánh Đạo hàng tuần. Cùng lúc trước cửa gian đại sảnh, bên cạnh gốc cổ thụ ở khoảng giữa sân, một nhóm nghĩa quân khác dưới sự điều động của Kha Trưởng Bảo Trầm Luân đang hi hục dựng lên một hang đá giả khổng lồ thật mỹ thuật. Theo truyền thuyết và sử liệu của Thiên giáo, Thiên Sai Giáo Chủ đã giáng trần trong một hang đá nghèo nàn trong lãnh thổ của một vương quốc nhỏ bé ở vùng Cận Đông. Hình ảnh này cho thấy tinh thần khó nghèo mà vị Giáo Chủ mong muốn các tín đồ của Ngài nên noi theo. Hàng năm, người Hoài Quốc theo Thiên Giáo có tục lệ làm những hang đá giả bằng giấy hay bằng vải nhựa để kỷ niệm ngày giáng trần của vị Giáo Chủ. Đó là một trong những sắc thái đặc biệt có mục đích phát triển tinh thần sống đạo, bảo tồn phong tục tập quán và những nghi thức tốt đẹp mà người Hoài Quốc đã có từ lâu. Điều này là động lực chính thôi thúc họ dâng sớ thỉnh cầu cho một Thế Nhân Trấn để họ có cơ hội thực hiện ước nguyện ấy. Những nghĩa quân, đa số trong lứa tuổi thanh niên, trong lúc làm việc hầu như quên bẵng những khó khăn đang đè nặng sau 5 tháng. Trái lại họ cười đùa

vui vẻ như đang sống tại quê hương yêu dấu của họ. Ngoài nhóm nghĩa quân trẻ tuổi đang làm việc ở giữa sân còn có một nhóm đông đa số là lão ông, lão bà và phụ nữ đang họp nhau thành từng nhóm nhỏ đứng dọc dưới mái hiên của nguyệt đường. Họ vui vẻ trò chuyện, chốc chốc lại nhìn ra cổng Doanh phủ như đang chờ đợi điều gì. Gương mặt họ thỉnh thoảng lại thoáng nét băn khoăn.

Bỗng chốc từ xa có tiếng vó ngựa vọng lại. Một kỵ mã tuổi trạc ngũ tuần, gương mặt phúc hậu, đang cho ngựa phóng nhanh vào cổng. Lập tức những người trong Bang Hành Sự ào ra như đàn ong vỡ tổ; tiếng chào mừng vang dậy. Người kỵ mã trong võ phục màu nâu, lưng đeo thất lưng trắng bằng giấy nhỏ, nụ cười luôn nở trên môi, cúi người đáp lễ dân chúng của Doanh Tuấn Giáo. Bộ võ phục màu nâu còn lấm tấm một vài giọt sương chứng tỏ ông vừa di hành từ xa đến. Ông là Tấn Mãnh Nguyên thuộc môn phái Phan Sanh và cũng là một võ quan Thất Phẩm của Thiên Giáo. Sau khi rời bỏ quê hương, ông vào trú ẩn trong một tu viện của môn phái Phan Sanh của người bản xứ tại vương quốc Kim Sơn. Môn phái Phan Sanh của ông chủ trương cuộc sống khó nghèo thật sự và tất cả môn sinh trong môn phái, từ vị Chưởng môn cho đến những người mới nhập môn, đều coi nhau như anh em. Tấn Mãnh Nguyên theo dõi cuộc binh biến tại Doanh Tuấn Giáo kể từ lúc bắt đầu phát khởi, và quan tâm rất nhiều đến đời sống tinh thần của dân chúng. Khi những quyết định cấm đoán của Triều đình Thạch Đỗ Ma liên quan đến đời sống tinh thần của người Hoài Quốc càng lúc càng trở nên gắt gao, ông lo sợ thật sự. Ông đã đàm đạo rất nhiều với vị Chưởng

môn người bản xứ và cuối cùng, khi các buổi tế tự cho người Hoài Quốc tại Hồ Sinh bị hủy bỏ, ông bắt đầu nhập cuộc.

Tấn Mãnh Nguyên không hề lên tiếng ủng hộ đường lối đấu tranh của Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình. Điều này thật dễ hiểu vì với tư cách một võ quan Thiên Giáo, ông không muốn có những đụng chạm với Triều đình Thạch Đỗ Ma. Tuy nhiên ông luôn luôn đặt nặng đời sống tâm linh của những tín đồ Thiên Giáo lên trên hết, và đó cũng là lý do chính khiến ông vượt đường xa đến Doanh Tuấn Giáo để chủ sự một trong những nghi thức tôn giáo cho dân chúng: đó là nghi thức Giải Hòa. Theo Thiên Giáo, tất cả mọi người đều có những sự thiếu sót hoặc lầm lỗi. Thiên Sai Giáo Chủ đã thiết lập nghi thức Giải Hòa để tín đồ có dịp chuộc lại những lỗi lầm đã vấp phạm. Nghi thức này chỉ những võ quan Thất phẩm hoặc cao hơn mới được quyền làm Chủ sự. Kể từ ngày Doanh Tuấn Giáo rơi vào cuộc binh lửa, các Phó Tổng Trấn bị Triều đình ngăn cấm không được cử hành bất cứ một nghi thức tôn giáo nào tại Doanh phủ. Hơn nữa, ngày đại lễ kỷ niệm Giáng Trần của Thiên Sai Giáo Chủ lại gần kề nên nỗi ước ao có những nghi thức cần thiết luôn luôn là vấn đề hàng đầu đối với dân chúng.

Quan Thất Phẩm Tấn Mãnh Nguyên sau khi xuống ngựa và chào hỏi những người ra đón rước, ông đi thẳng vào nguyệt đường và bắt đầu nghi thức Giải Hòa cho từng người một. Ông đã chứng tỏ tinh thần chịu đựng, sự nhẫn nại và nhất là lòng nhân hậu cần thiết của một võ quan Thiên Giáo. Ông đã từ chối lời mời ăn uống và liên tục Chủ sự nghi thức Giải Hòa cho đến mãi đêm hôm ấy để giúp dân chúng tìm được sự bình an trong tâm hồn. Sự có mặt của quan Thất Phẩm Tấn Mãnh Nguyên tại Doanh Tuấn Giáo như một ngọn đuốc sáng khơi dậy niềm tin trong lòng dân chúng. Dân chúng sau năm tháng tranh đấu đã mất đi phần nào niềm tin tưởng vào các võ quan và những người lãnh đạo của họ. Trái lại Tấn Mãnh Nguyên đã có cam đảm khôi phục lại hình ảnh quý báu cao trọng của những người đã chọn con đường xả thân phục vụ cho tha nhân. Hành động của ông được dân chúng vô cùng cảm phục. Tuy nhiên, Triều đình Thạch Đỗ Ma cảm thấy có điều không ổn...

Tục truyền rằng Hoàng đế Thạch Đỗ Ma được tin cấp báo quan Thất Phẩm Tấn Mãnh Nguyên bất chấp lệnh cấm đoán của Triều đình, đến Doanh Tuấn Giáo để lo cho dân chúng, ông ra lệnh cho Tế tướng Xú Uế Vân và các quan trong triều tìm biện pháp đối phó. Tế tướng Xú Uế Vân lại xuống lệnh cho các quan thức trắng nhiều đêm, lục lọi tất cả các

sách vở, luật lệ hy vọng tìm thấy một khoản luật nào đó để buộc tội Tấn Mãnh Nguyên. Cả một phòng sách rộng lớn trong Tàng Kinh Các đột nhiên trở nên tấp nập. Họ mang cả những miếng kính khuếch đại để phóng to những nét chữ li ti trong các bộ sách luật dày cộm. Tiếng lật sách sột soạt, tiếng bàn cãi, tham luận ồn ào, náo động, đánh tan cái không khí tĩnh mịch của Tàng Kinh Các. Tất cả các sách luật mới cũng như cũ, có quyển đã bị bụi bám nhện giăng từ bao nhiêu đời cũng được chiếu cố. Nhiều quyển sách luật rất lâu đời, bìa đã rách, gáy đã sờn, các trang giấy ngả màu vàng đen, nhàu nát lại còn đóng rêu xanh, ẩm mốc cũng được bàn tay của các võ quan nâng niu tra xét. Sau nhiều đêm lục lọi tìm tòi, Tể tướng Xú Uế Vân ngồi thừ thở trước cửa Tàng Kinh Các. Ông không thể nào tìm ra sự vi phạm luật lệ của Tấn Mãnh Nguyên. Ông bóp trán suy nghĩ nhiều giờ. Cuối cùng mắt ông sáng lên, ông vỗ đùi khoái chí, cười ha hả và chạy như bay vào tấu trình với Hoàng đế Thạch Đổ Ma.

Sáng hôm sau, Tể tướng Xú Uế Vân liên lạc với Tấn Mãnh Nguyên và nói với ông như sau: “Ngài muốn Chủ sự nghi thức Giải Hòa cho dân chúng ở đâu cũng được. Nhưng Triều đình không muốn Ngài làm việc ấy tại Doanh Tuấn Giáo. Theo bộ Tân La Luật qui định những quyền hạn về lãnh thổ, Doanh Tuấn Giáo thuộc về vương quốc Hồ Sinh và dĩ nhiên dưới quyền cai trị của Hoàng đế Thạch Đổ Ma”. Tấn Mãnh Nguyên lắc đầu chán nản. Ông không ngờ Triều đình lại có thể cứng rắn đến như vậy. Ông vội tiếp xúc với vị Chương môn của ông...

TRƯỜNG KỶ KHÁNG CHIẾN: NGHI BINH

Tờ mờ sáng ngày 14 tháng 12 năm Bính Dần 1986, khi sương mù dày đặc trên các đường phố và khí lạnh vẫn còn bao trùm các trang trại, đoàn người ngựa của Chân Lý Thái Bình đã tề tựu đông đủ trước sân tiền đường của Doanh Tuấn Giáo. Cuối tuần lễ đó, vì các buổi tế tự của người Hoài Quốc tại các Trấn đã bị Triều đình ngăn cấm, Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình liền quyết định cho dân chúng đến tham dự các buổi tế tự của người bản xứ. Việc làm này khiến Triều đình và thủ hạ của Lộ Dung áy náy, không hiểu đường lối của những người chống đối sẽ như thế nào tại các buổi tế tự. Dân chúng bản xứ cũng hoang mang lo sợ cho những cuộc xáo trộn có thể xảy ra tại các Đền thờ của họ.

Đoàn chiến mã chia làm hai đạo, một do Bạc Trang Hán Tử thống lĩnh tiến về hướng Bắc đến Đền thờ Sanh Hồ Sinh của Trấn Vu Sơn, đạo còn

lại do Giáo Học Thiên Trang chỉ huy kéo đến Đền thờ Vương quốc nằm tại thủ phủ Hồ Sinh. Ở Đền thờ Sanh Hồ Sinh của Trấn Vu Sơn, người của Chân Lý Thái Bình chiếm khoảng 10 dãy ghế và tạo sự ngạc nhiên không ít cho người bản xứ. Tuy nhiên mục đích chánh của cuộc di quân đến Đền thờ ấy không phải nhằm vào dân bản xứ, trái lại nghĩa quân Chân Lý Thái Bình chỉ muốn đặt Tể tướng Xú Uế Vân vào thế bất an vì ông chính là vị Chủ sự cho buổi tế ngày hôm đó. Quả nhiên Tể tướng Xú Uế Vân giao động tâm thần khi ông nhìn thấy những khuôn mặt chống đối xuất hiện tại Đền thờ của ông.

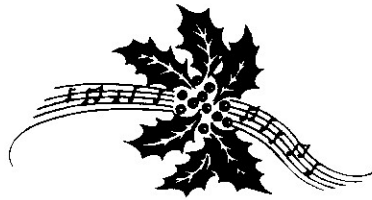
Tại Đền thờ Vương quốc ở thủ phủ Hồ Sinh, dân bản xứ lo sợ có những xáo trộn nên đã tham dự các buổi tế tự khác. Vì thế số người bản xứ tham dự buổi tế thật là thưa thớt. Trái lại người Hoài Quốc kéo đến thật đông, ngồi chật các dãy ghế. Trong Đền thờ, vị Phó Tổng trấn Chủ sự cuộc tế và những người dân bản xứ còn lại cảm thấy có điều không ổn khi đám đông dân chúng Hoài Quốc tiến vào Đền thờ. Trong suốt buổi lễ, vị Chủ sự có vẻ không được tự nhiên như thường lệ. Dáng điệu của ông chứng tỏ sự bối rối lo lắng vì không khí ngột ngạt đè nặng trên tất cả mọi người. Cũng trong buổi tế này, Phó Tể tướng Ấu Gàn Bộ đã bỏ dở những công việc thường lệ để đến quan sát tình hình từ lúc sớm. Một số các Truyền Ảnh Trạm cũng cho người đến Đền thờ hy vọng ghi lại những hình ảnh đặc biệt của buổi tế.

Tuy nhiên cả hai buổi tế đều diễn ra êm thấm vì Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình quyết định dùng đường lối ôn hòa cho tuần lễ đó. Họ muốn chứng tỏ cho triều đình thấy rằng thật sự họ là những tín đồ ngoan đạo biết tôn trọng sự trang nghiêm của Đền thờ và các buổi tế tự. Việc xáo trộn đã xảy ra ở các buổi tế tự khác là do những quyết định thất sách của Triều đình và thủ hạ của Lộ Dung. Hơn nữa họ muốn nhờ tiếng nói của người bản xứ thôi thúc Triều đình giải quyết nguyện vọng chính đáng của họ. Triều đình cũng biết như thế. Sự yên tĩnh của tình hình vào cuối tuần đó không có nghĩa là nhóm Chân Lý Thái Bình đã không còn những phương thức để tranh đấu. Đó chỉ là một chiều thức trong toàn bộ kế hoạch nghi binh.

(Còn tiếp)

Chúng tôi kính gửi đến quý vị độc giả những lời chúc tốt đẹp nhất trong mùa Giáng Sinh 1986.

Xin quý vị đón đọc CHÍNH NGHĨA số 26 sẽ phát hành ngày 3 tháng 1 năm 87.

Xin chân thành cảm tạ

**QUÍ VỊ ỦNG HỘ
TRANG HOÀNG NOEL**

Ông Bạc	\$50.00
Bà Học	\$20.00
Bà Thu (NSG)	\$20.00
Ông Thiên	\$20.00
Bà Sơn	\$10.00
Ông Thanh	\$10.00
Chị Võ	\$10.00
Chị Nga	\$10.00
Bác Dương	\$10.00
Bà Thịnh	\$10.00

